

Dziennik Urzędowy C 327

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

20 grudnia 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 327/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 313 z 6.12.2008.	1
	V <i>Ogłoszenia</i>	
	POSTĘPOWANIA SĄDOWE	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 327/02	Sprawa C-247/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Elektrownia — Wytwarzanie energii — Częściowe spalanie odpadów niebezpiecznych)	2
2008/C 327/03	Sprawa C-155/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2006/1016/WE — Gwarancja wspólnotowa dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 179 WE — Artykuł 181a WE — Zgodność)	2
2008/C 327/04	Sprawa C-203/07 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Projekt utworzenia wspólnego przedstawicielstwa dyplomatycznego w Abudży (Nigeria) — Windykacja kwot dłużnych od Republiki Greckiej — Potrącenie z kwoty podlegającej przekazaniu w ramach regionalnego programu operacyjnego Grecja kontynentalna)	3

2008/C 327/05	Sprawa C-248/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Trespa International B.V. przeciwko Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V. (Rozporządzenie wykonawcze do Wspólnotowego kodeksu celnego — Artykuły 291 i 297 — Uprzywilejowane traktowanie taryfowe — Szczególne przeznaczenie — Pojęcie „osoby, która dokonuje przywozu towarów lub która zleca dokonanie ich przywozu w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu” — Pojęcie „przeniesienia towarów wewnątrz Wspólnoty” — Pojęcie „beneficjenta przeniesienia”)	3
2008/C 327/06	Sprawa C-291/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten, Szwecja) — Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet przeciwko Skatteverket (VAT — Miejsce transakcji podlegających opodatkowaniu — Miejsce opodatkowania — Usługodawca mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajduje się siedziba usługobiorcy — Status podatnika — Usługi świadczone na rzecz fundacji krajowej wykonującej działalność gospodarczą i działalność nie będącą działalnością gospodarczą)	4
2008/C 327/07	Sprawa C-381/07: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables (Zanieczyszczenie środowiska wodnego — Dyrektywa 2006/11/WE — Artykuł 6 — Substancje niebezpieczne — Zrzuty — Wcześniejsze zezwolenie — Ustalenie norm emisji — System zgłoszeń — Hodowle ryb)	5
2008/C 327/08	Sprawa C-405/07 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Artykuł 95 ust. 5 WE — Dyrektywa 98/69/WE — Działania, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez emisje z pojazdów silnikowych — Przepis krajowy stanowiący odstępstwo przewidujący obniżenie wspólnotowej dopuszczalnej wartości emisji pyłów wytwarzanych przez niektóre nowe pojazdy z silnikami wysokoprężnym — Odmowa Komisji — Specyficzny charakter problemu — Obowiązek należytej staranności i uzasadnienia)	5
2008/C 327/09	Sprawa C-95/08: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/9/WE — Brak wyznaczenia organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli laboratoriów i prowadzonych w nich badań w celu oceny zgodności z dobrą praktyką laboratoryjną)	6
2008/C 327/10	Sprawa C-466/06: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre — Francja) — Société Roquette Frères przeciwko Direction générale des douanes et droits indirects, Recette principale de Gennevilliers de la Direction générale des douanes et des droits indirects (Artykuł 104 § 3 regulaminu postępowania — Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Izoglukoza — Ustalenie ilości podstawowych służących przyznaniu kwot produkcyjnych — Izoglukoza wyprodukowana jako półprodukt — Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 — Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2038/1999 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2073/2000 — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2002 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1739/2003 — Opłaty należne z tytułu produkcji — Szczegółowe zasady stosowania systemu kwot — Uwzględnianie ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych — Określanie nadwyżki przeznaczanej na wywóz — Określanie średniej straty)	6
2008/C 327/11	Sprawa C-375/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Ivo Colomberotto	7
2008/C 327/12	Sprawa C-376/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2008 r. — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili srl przeciwko Comune di Milano	7
2008/C 327/13	Sprawa C-395/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma (Włochy) w dniu 12 września 2008 r. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) przeciwko Tiziane Bruno i Massimo Pettiniemu	8

2008/C 327/14	Sprawa C-396/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma (Włochy) w dniu 12 września 2008 r. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) przeciwko Danieli Lotti i Clarze Matteucci	9
2008/C 327/15	Sprawa C-401/08: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	9
2008/C 327/16	Sprawa C-404/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Naumburg (Niemcy) w dniu 18 września 2008 r. — Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale przeciwko Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt	10
2008/C 327/17	Sprawa C-409/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Naumburg (Niemcy) w dniu 18 września 2008 r. — Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale przeciwko Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt	10
2008/C 327/18	Sprawa C-411/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 22 września 2008 r. — Swiss Caps AG przeciwko Hauptzollamt Singen	11
2008/C 327/19	Sprawa C-413/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie T-54/03 Lafarge SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 22 września 2008 r. przez Lafarge SA	11
2008/C 327/20	Sprawa C-420/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 23 września 2008 r. — Yasar Erdil przeciwko Landowi Berlin	12
2008/C 327/21	Sprawa C-425/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 26 września 2008 r. — Enviro Tech (Europe) Ltd przeciwko État belge	12
2008/C 327/22	Sprawa C-430/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunals, Londyn (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 września 2008 r. — Terex Equipment Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	13
2008/C 327/23	Sprawa C-431/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunals, Londyn (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 września 2008 r. — FG Wilson (Engineering) Ltd oraz Caterpillar EPG Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	14
2008/C 327/24	Sprawa C-440/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 6 października 2008 r. — F. Gielen, druga strona: Staatssecretaris van Financiën	14
2008/C 327/25	Sprawa C-441/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 7 października 2008 r. — Elektrownia Pątnów II sp. z o.o./Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu	15
2008/C 327/26	Sprawa C-444/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 1 lipca 2008 r. w sprawie T-37/04 Região Autónoma dos Açores przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 8 października 2008 r. przez Região Autónoma dos Açores	15
2008/C 327/27	Sprawa C-446/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 9 października 2008 r. — Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé — Interwenient: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche	16
2008/C 327/28	Sprawa C-447/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 13 października 2008 r. — Otto Sjöberg przeciwko Åklagaren	17

2008/C 327/29	Sprawa C-448/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 13 października 2008 r. — Anders Gerdin przeciwko Åklagaren	18
2008/C 327/30	Sprawa C-453/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvouliotis epikrateias w dniu 17 października 2008 r. — Panagiotis I. Karanikolas, Balsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Avasoglou, Pavtelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Maurogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos i Synetairismos Paraktion Alieov Kavalas przeciwko Ypourgosowi Agrotikisowi Anaptixisowi kai Trofimonowi i Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis	18
2008/C 327/31	Sprawa C-458/08: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	19
2008/C 327/32	Sprawa C-460/08: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	19
2008/C 327/33	Sprawa C-463/08: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	20
2008/C 327/34	Sprawa C-464/08: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Estonii	20
2008/C 327/35	Sprawa C-465/08: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	20
2008/C 327/36	Sprawa C-466/08: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypru	21
2008/C 327/37	Sprawa C-472/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republika Łotwy) w dniu 23 października 2008 r. — Alstom Power Hydro przeciwko Valsts ieņēmumu dienests	21
2008/C 327/38	Sprawa C-276/08: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 13 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif — Luksemburg) — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick przeciwko Ministre des Affaires etrangeres et de l'Immigration	21
Sąd Pierwszej Instancji		
2008/C 327/39	Sprawa T-256/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 listopada 2008 r. — Neoperl Servisys przeciwko OHIM (HONEYCOMB) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HONEYCOMB — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	22
2008/C 327/40	Sprawa T-161/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 listopada 2008 r. — Group Lottuss przeciwko OHIM — Ugly (COYOTE UGLY) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego COYOTE UGLY — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy COYOTE UGLY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	22
2008/C 327/41	Sprawa T-304/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 listopada 2008 r. — Calzaturificio Frau przeciwko OHIM — Camper (Przedstawienie stylizowanego łuku o wypełnionej powierzchni) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego stylizowany łuk o wypełnionej powierzchni — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy przedstawiający stylizowany łuk — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	23

2008/C 327/42	Sprawa T-390/07 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 listopada 2008 r. — Speiser przeciwko Parlamentowi (Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Dopuszczalność — Dodatek zagraniczny — Decyzja jedynie potwierdzająca — Zażalenie złożone po terminie)	23
2008/C 327/43	Sprawa T-363/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 września 2008 r. — Regione Siciliana — Venezia Giulia przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Cofnięcie pomocy finansowej — Odzyskanie kwot wypłaconych — Jednostka administracji regionalnej lub lokalnej — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)	23
2008/C 327/44	Sprawa T-139/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 września 2008 r. — Stephens przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Wyrok częściowy — Umorzenie postępowania)	24
2008/C 327/45	Sprawa T-166/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 września 2008 r. — Powderjet Research przeciwko OHIM (POWDERMED) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego POWDERMED — Względna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	24
2008/C 327/46	Sprawa T-235/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2008 r. — Austrian Relief Programm przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Finansowanie przez Wspólnotę operacji służącej poprawie warunków życia w byłej Jugosławii w celu ułatwienia powrotu uciekinierom i przesiedlonym — Program Obnova — Klauzula arbitrażowa — Nota debetowa — Niedopuszczalność)	25
2008/C 327/47	Sprawa T-208/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2008 r. — BOT Elektrownia Bełchatów i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Krajowy planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych dla Polski na lata 2008-2012 — Decyzja Komisji o niewnoszeniu sprzeciwu z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków — Uprawnienie państw członkowskich do rozdziału indywidualnych uprawnień do emisji — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)	25
2008/C 327/48	Sprawa T-257/07 R II: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 października 2008 r. — Republika Francuska przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zdrowie zwierząt — Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 — Zwalczenie niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii — Rozporządzenie (WE) nr 746/2008 — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie wchodzących w grę interesów)	26
2008/C 327/49	Sprawa T-411/07 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 marca 2008 r. — Aer Lingus Group przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Kontrola koncentracji — Decyzja uznająca koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Artykuł 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych — Środek niezgodny z podziałem kompetencji pomiędzy instytucjami — Kompetencje Komisji — Środki tymczasowe skierowane do interwenienta — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Brak fumus boni iuris — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody — Szkoda zależna od zdarzeń przyszłych i niepewnych — Niewystarczające powody — Wyważenie wszystkich interesów)	26
2008/C 327/50	Sprawa T-487/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2008 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko OHIM (FACTORY FINISH) (Kwestie incydentalne — Wspólnotowy znak towarowy — Reprezentowanie przez adwokata lub radcę prawnego)	27
2008/C 327/51	Sprawa T-105/08 P: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2008 r. — Van Neyghem przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Oddalenie skargi w pierwszej instancji — Zatrudnienie — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do egzaminu ustnego — Odwołanie oczywiście bezzasadne)	27

2008/C 327/52	Sprawa T-332/08: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 września 2008 r. — Melli Bank przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 — Środki ograniczające przeciwko Islamskiej Republice Iranu — Decyzja Rady — Środek w postaci zamrożenia funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody) 28	28
2008/C 327/53	Sprawa T-390/08: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 2008 r. — Bank Melli Iran przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 — Środki ograniczające przeciwko Islamskiej Republice Iranu — Decyzja Rady — Środek w postaci zamrożenia funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody) 28	28
2008/C 327/54	Sprawa T-377/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie F-76/07 Birkhoff przeciwko Komisji, wniesione w dniu 10 września 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich 28	28
2008/C 327/55	Sprawa T-391/08: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2008 r. — Ellinika Navpigeia przeciwko Komisji 29	29
2008/C 327/56	Sprawa T-396/08: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2008 r. — Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji 30	30
2008/C 327/57	Sprawa T-407/08: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2008 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet) 31	31
2008/C 327/58	Sprawa T-422/08: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — Sacem przeciwko Komisji 31	31
2008/C 327/59	Sprawa T-425/08: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — KODA przeciwko Komisji 32	32
2008/C 327/60	Sprawa T-432/08: Skarga wniesiona w dniu 1 października 2008 r. — AKM przeciwko Komisji 33	33
2008/C 327/61	Sprawa T-439/08: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — Agapiou Joséphidès przeciwko Komisji i Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego 34	34
2008/C 327/62	Sprawa T-440/08: Skarga wniesiona w dniu 1 października 2008 r. — 1-2-3.TV przeciwko OHIM — Zweites Deutsches Fernsehen i Televersal Film- und Fernseh-Produktion (1-2-3.TV) 34	34
2008/C 327/63	Sprawa T-443/08: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji 35	35
2008/C 327/64	Sprawa T-449/08: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2008 r. — S.L.V. Elektronik przeciwko OHIM — Jiménez Muñoz (LINE) 36	36
2008/C 327/65	Sprawa T-455/08: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — Mitteldeutsche Flughafen i Flughafen Leipzig/Halle przeciwko Komisji 36	36
2008/C 327/66	Sprawa T-459/08: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie 37	37
2008/C 327/67	Sprawa T-462/08: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2008 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI) 38	38
2008/C 327/68	Sprawa T-463/08: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2008 r. — Imagion przeciwko OHIM (DYNAMIC HD) 39	39
2008/C 327/69	Sprawa T-465/08: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2008 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji 39	39
2008/C 327/70	Sprawa T-470/08: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2008 r. — Komisja przeciwko Eurgit i Cirese 40	40

2008/C 327/71	Sprawa T-476/08: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2008 r. — Media-Saturn przeciwko OHIM (BEST BUY)	40
2008/C 327/72	Sprawa T-221/00: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 października 2008 r. — Casinò municipale di Venezia przeciwko Komisji	41
2008/C 327/73	Sprawa T-84/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 października 2008 r. — Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding przeciwko Komisji	41
2008/C 327/74	Sprawa T-126/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 września 2008 r. — Włochy przeciwko Komisji	41
2008/C 327/75	Sprawa T-275/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 listopada 2008 r. — Omya przeciwko Komisji	41
2008/C 327/76	Sprawa T-364/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 listopada 2008 r. — Xinhui Alida Polythene przeciwko Radzie	41
2008/C 327/77	Sprawy połączone T-217/07, T-218/07, od T-244/07 do T-246/07, od T-252/07 do T-255/07, od T-258/07 do T-260/07, od T-268/07 do T-272/07 i T-394/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2008 r. — Las Palmeras i in. przeciwko Radzie i Komisji	42
2008/C 327/78	Sprawa T-322/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2008 r. — Kenitex-Química przeciwko OHMI — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)	42
2008/C 327/79	Sprawa T-494/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 września 2008 r. — Włochy przeciwko Komisji	42
2008/C 327/80	Sprawa T-301/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 listopada 2008 r. — Laura Ashley przeciwko OHMI — Tiziana Bucci (LAURA ASHLEY)	42

Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

2008/C 327/81	Sprawa F-84/08: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2008 r. — Cerafogli przeciwko EBC	43
2008/C 327/82	Sprawa F-86/08: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2008 r. — Voslamber przeciwko Komisji	43
2008/C 327/83	Sprawa F-87/08: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2008 r. — Schuerings przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia	43
2008/C 327/84	Sprawa F-88/08: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2008 r. — Vandeuren przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia	44

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2008/C 327/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Dz.U. C 260 z 11.10.2008.

Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Dz.U. C 236 z 13.9.2008.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-247/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Elektrownia — Wytwarzanie energii — Częściowe spalanie odpadów niebezpiecznych)

(2008/C 327/02)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z pkt 9 załącznika I do dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40) zmienionej dyrektywą 97/11/WE z dnia 3 marca 1977 r. (Dz.U. L 73, s. 5) — Zezwolenie na budowę i funkcjonowanie elektrowni spalającej częściowo niebezpieczne odpady, bez oceny wpływu na środowisko naturalne — Unieszkodliwianie i odzysk odpadów

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponosi swe własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-155/07) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2006/1016/WE — Gwarancja wspólnotowa dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 179 WE — Artykuł 181a WE — Zgodność)

(2008/C 327/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Passos, A. Baas i D. Gauci, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Arpio Santacruz, M. Sims i D. Canga Fano, pełnomocnicy)

Interwenient) popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady 2006/1016/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty (Dz.U. L 414, s. 95) — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 181a WE — Decyzja dotycząca głównie krajów rozwijających się — Konieczność zastosowania dwóch podstaw prawnych — Artykuł 179 WE i 181a WE

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2006/1016/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie udzielenia gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Wspólnoty.
- 2) Skutki decyzji 2006/1016 zostają utrzymane w mocy w odniesieniu do zobowiązań finansowych Europejskiego Banku Inwestycyjnego, które zostaną zawarte do czasu wejścia w życie w terminie dwunastu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku nowej decyzji przyjętej na odpowiedniej podstawie prawnej, to jest art. 179 WE i 181a WE razem wziętych
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania z wyjątkiem kosztów poniesionych przez Komisję Wspólnot Europejskich.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-203/07 P) (¹)

(Odwołanie — Projekt utworzenia wspólnego przedstawicielstwa dyplomatycznego w Abudży (Nigeria) — Windykacja kwot dłużnych od Republiki Greckiej — Potrącenie z kwoty podlegającej przekazaniu w ramach regionalnego programu operacyjnego Grecja kontynentalna)

(2008/C 327/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos, S. Trekli i Z. Stavridi, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: I. Zervas i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 stycznia 2007 r. w sprawie T-231/04, Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd oddalił jako bezzasadną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji, którą Komisja dokonała windykacji poprzez potrącenie kwot należnych od Republiki Greckiej w wyniku jej udziału w projektach Abudża I i Abudża II, związanych z utworzeniem wspólnego przedstawicielstwa dyplomatycznego państw członkowskich Unii Europejskiej w Abudży (Nigeria)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Trespa International B.V. przeciwko Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V.

(Sprawa C-248/07) (¹)

(Rozporządzenie wykonawcze do Wspólnotowego kodeksu celnego — Artykuły 291 i 297 — Uprzywilejowane traktowanie taryfowe — Szczególne przeznaczenie — Pojęcie „osoby, która dokonuje przywozu towarów lub która zleca dokonanie ich przywozu w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu” — Pojęcie „przeniesienia towarów wewnątrz Wspólnoty” — Pojęcie „beneficjenta przeniesienia”)

(2008/C 327/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Trespa International B.V.

Strona pozwana: Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 1a, 291 oraz 297 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, s. 1) — Pojęcie „przeniesienia towarów wewnątrz Wspólnoty”, „osoby, która dokonuje przywozu towarów lub która zleca dokonanie ich przywozu w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu” oraz „beneficjenta przeniesienia”

Sentencja

- 1) Wykładni art. 291 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 89/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. należy dokonywać w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „osoba, która dokonuje przywozu towarów lub która zleca dokonanie ich przywozu” dotyczy osoby, dla której towary zostały przeznaczone i która zamierza nadać im przypisane szczególne przeznaczenie, niezależnie od okoliczności, czy sama dokonuje zgłoszenia celnego, czy jest reprezentowana w tym zakresie w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Pojęcie to nie obejmuje przedstawiciela tej osoby przed organami celnymi, z wyjątkiem przypadków, w których dana osoba zostanie uznana za działającą we własnym imieniu i na własną rzecz w świetle art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia nr 2913/92 i musi wobec tego zostać uznana za importera.
- 2) Wykładni art. 297 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 89/97 należy dokonywać w ten sposób, że brak jest przeniesienia towarów wewnątrz Wspólnoty Europejskiej w sytuacji, gdy towary są przywożone do Belgii a następnie przewożone do Niderlandów, jeśli upoważniona osoba działa na rzecz końcowego importera, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy. Okoliczność, że towary zostały przywiezione i odprawione w Belgii a następnie przewiezione do Niderlandów jest bez znaczenia dla ustalenia, czy wystąpiło przeniesienie w rozumieniu przywołanego przepisu. W przypadku przeniesienia, beneficjent przeniesienia musi posiadać pozwolenie wydane zgodnie z art. 291 rzezonego rozporządzenia.
- 3) Wykładni art. 297 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 89/97 należy dokonywać w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „beneficjenta przeniesienia” nie obejmuje agenta celnego dokonującego formalności celnych na rzecz importera.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten, Szwecja) — Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-291/07) (¹)

(VAT — Miejsce transakcji podlegających opodatkowaniu — Miejsce opodatkowania — Usługodawca mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajduje się siedziba usługobiorcy — Status podatnika — Usługi świadczone na rzecz fundacji krajowej wykonującej działalność gospodarczą i działalność nie będącą działalnością gospodarczą)

(2008/C 327/06)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet

Strona pozwana: Skatteverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Regeringsrätten- Wykładnia art. 9 ust. 2 lit. e) oraz 21 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) oraz art. 56 ust. 1 lit. c) oraz 196 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Fundacja krajowa wykonująca jednocześnie działalność gospodarczą i pozostałą działalność korzystając z usług w zakresie doradztwa świadczonych przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim w ramach działalności nie objętej zakresem dyrektywy

Sentencja

Artykuł 9 ust. 2 lit e szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 1999/59/WE z dnia 17 czerwca 1999 r., a także art. 56 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, powinny być interpretowane w ten sposób, iż odbiorca usług doradztwa świadczonych przez podatnika mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, który to odbiorca wykonuje jednocześnie działalność gospodarczą oraz działalność nie należącą do

zakresu zastosowania tych dyrektyw, powinien być uznawany za posiadającego status podatnika, nawet wówczas gdy rzeczona usługa jest wykorzystywana na potrzeby ostatniej z wymienionych działalności.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Sprawa C-381/07) (¹)

(Zanieczyszczenie środowiska wodnego — Dyrektywa 2006/11/WE — Artykuł 6 — Substancje niebezpieczne — Zrzuty — Wcześniejsze zezwolenie — Ustalenie norm emisji — System zgłoszeń — Hodowle ryb)

(2008/C 327/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

Strona pozwana: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 6 dyrektywy 2006/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz.U. L 64, s. 52) — Wymóg uzyskania zezwolenia określającego normy emisji w stosunku do wszystkich zrzutów, które mogą zawierać substancje niebezpieczną — Zgodność przepisów krajowych zastępujących w odniesieniu do hodowli ryb wymóg uprzedniego uzyskania zezwolenia systemem zgłoszeń, któremu towarzyszy odwołanie do znajdujących zastosowanie środowiskowych norm jakości oraz prawo sprzeciwu organu administracyjnego wobec rozpoczęcia ich działalności lub prawo nałożenia na dane urządzenie limitów zrzutów

Sentencja

Artykułu 6 dyrektywy 2006/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty nie można interpretować w ten sposób, że po przyjęciu, w oparciu o ten przepis programów obniżenia zanieczyszczenia wód, zawierających środowiskowe normy jakości, wolno państwom członkowskim wprowadzić dla niektórych urządzeń uznanych za mało szkodliwe system, którego częścią jest odwołanie do tych norm oraz prawo sprzeciwu organu administracyjnego wobec rozpoczęcia ich działalności lub prawo nałożenia na dane urządzenie limitów zrzutów.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-405/07 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 95 ust. 5 WE — Dyrektywa 98/69/WE — Działania, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez emisje z pojazdów silnikowych — Przepis krajowy stanowiący odstępstwo przewidujący obniżenie wspólnotowej dopuszczalnej wartości emisji pyłów wytwarzanych przez niektóre nowe pojazdy z silnikiem wysokoprężnym — Odmowa Komisji — Specyficzny charakter problemu — Obowiązek należytej staranności i uzasadnienia)

(2008/C 327/08)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: D. J.M. de Grave i C.M. Wissels, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia, H. van Vliet i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie T-182/06 Niderlandy przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/372/WE z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie projektu przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 5 traktatu WE, określających wartości dopuszczalne emisji pyłu przez pojazdy z silnikami wysokoprężnymi (Dz.U. L 142, s. 16).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie T-182/06 Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2006/372/WE z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie projektu przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 5 traktatu WE, określających wartości dopuszczalne emisji pyłu przez pojazdy z silnikami wysokoprężnymi.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-95/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/9/WE — Brak wyznaczenia organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli laboratoriów i prowadzonych w nich badań w celu oceny zgodności z dobrą praktyką laboratoryjną)

(2008/C 327/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i P. Oliver, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz. U. L 50, s. 28) — Brak wyznaczenia organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli laboratoriów i prowadzonych w nich badań w celu oceny zgodności z dobrą praktyką laboratoryjną

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając organów będących w stanie przeprowadzać kontroli wdrażania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej Wielkie

Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL).

- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre — Francja) — Société Roquette Frères przeciwko Direction générale des douanes et droits indirects, Recette principale de Gennevilliers de la Direction générale des douanes et des droits indirects

(Sprawa C-466/06) (¹)

(Artykuł 104 § 3 regulaminu postępowania — Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Izoglukoza — Ustalenie ilości podstawowych służących przyznaniu kwot produkcyjnych — Izoglukoza wyprodukowana jako półprodukt — Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 — Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2038/1999 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2073/2000 — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2002 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1739/2003 — Opłaty należne z tytułu produkcji — Szczegółowe zasady stosowania systemu kwot — Uwzględnianie ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych — Określanie nadwyżki przeznaczonej na wywóz — Określanie średniej straty)

(2008/C 327/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Nanterre

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Roquette Frères

Strona pozwana: Direction générale des douanes et droits indirects, Recette principale de Gennevilliers de la Direction générale des douanes et des droits indirects

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance w Nanterre — Ważność art. 24 pkt 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, art. 27 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 2038/1999, art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2073/2000, art. 1 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1745/2002 oraz art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1739/2003 — Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Kwoty produkcyjne izoglukozy — (Nie)wliczenie izoglukozy używanej jako półprodukt — Ważność rozporządzeń (EWG) nr 1443/82 i (WE) nr 314/2002 — Sposób obliczenia opłat należnych z tytułu produkcji izoglukozy

Sentencja

1) Analiza pierwszego pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby kwestionować ważność art. 24 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, art. 27 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2038/1999 z dnia 13 września 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2000 z dnia 29 września 2000 r. w sprawie ograniczenia w sektorze cukru ilości gwarantowanej w ramach systemu kwot produkcyjnych oraz maksymalnych przewidywanych potrzeb rafinerii w ramach systemu przywozu preferencyjnego na rok gospodarczy 2002/2003, art. 22 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1745/2002 z dnia 30 września 2002 r. w sprawie ograniczenia w sektorze cukru ilości gwarantowanej w ramach systemu kwot produkcyjnych oraz maksymalnych przewidywanych potrzeb rafinerii w ramach systemu przywozu preferencyjnego na rok gospodarczy 2002/2003, oraz art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2003 z dnia 30 września 2003 r. w sprawie ograniczenia w sektorze cukru ilości gwarantowanej w ramach systemu kwot produkcyjnych oraz maksymalnych przewidywanych potrzeb rafinerii w ramach systemu przywozu preferencyjnego na rok gospodarczy 2003/2004.

2) Analiza art. 5 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1443/82 z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 392/94 z dnia 23 lutego 1994 r., oraz art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru, o ile znajduje to zastosowanie, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1140/2003 z dnia 27 czerwca 2003 r., nie wykazała niczego, co mogłoby kwestionować ważność tych przepisów.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Ivo Colomberotto

(Sprawa C-375/08)

(2008/C 327/11)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Treviso

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Luigi Pontini, Emanuele Rech, Dino Bonora, Giovanni Forato, Laura Forato, Adele Adami, Ivo Colomberotto

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy wspólnotowe, a w szczególności rozporządzenie WE nr 1254/1999 (¹) w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny uzależniają przyznanie pomocy finansowej na korzystanie z obszarów przeznaczonych na paszę od istnienia tytułu własności lub innych tytułów prawnych, które uzasadniają korzystanie z rzeczonych obszarów.

(¹) Dz.U. L 160, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2008 r. — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl przeciwko Comune di Milano

(Sprawa C-376/08)

(2008/C 327/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Serrantoni Srl i Consorzio stabile edili srl

Strona pozwana: Comune di Milano

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawidłowemu stosowaniu art. 4 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ z dnia 31 marca 2004 r. stoją na przeszkodzie przepisy krajowe art. 36 ust. 5 decreto legislativo nr 163 z dnia 12 kwietnia 2006 r., w brzmieniu zmienionym przez decreto legislativo nr 113 z dnia 31 lipca 2007 r., które przewidują:

— w przypadku udziału członka konsorcjum automatyczne wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego podmiotu zrzeszonego, wyłącznie z tego powodu, że posiada on określoną formę prawną (formę konsorcjum trwałego), w przeciwieństwie do innych form prawnych co do istoty identycznych (konsorcjum spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni pracy lub konsorcjum zakładów rzemieślniczych),

— a jednocześnie w przypadku udziału konsorcjum trwałego, które zadeklarowało jedynie, że działa na rachunek innych przedsiębiorstw i że zleci roboty innym przedsiębiorstwom, jeżeli uzyska zamówienie, automatyczne wykluczenie przedsiębiorstwa wyłącznie z powodu formalnego, że przystąpiło ono do tego konsorcjum?

2) Czy prawidłowemu stosowaniu art. 39, 43, 49 i 81 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską stoją na przeszkodzie przepisy krajowe art. 36 ust. 5 decreto legislativo nr 163 z dnia 12 kwietnia 2006 r., w brzmieniu zmienionym przez decreto legislativo nr 113 z dnia 31 lipca 2007 r., które przewidują:

— w przypadku udziału członka konsorcjum automatyczne wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego podmiotu zrzeszonego, wyłącznie z tego powodu że posiada on określoną formę prawną (formę konsorcjum trwałego), w przeciwieństwie do innych form prawnych co do istoty identycznych (konsorcjum spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni pracy lub konsorcjum zakładów rzemieślniczych),

— a jednocześnie w przypadku udziału konsorcjum trwałego, które zadeklarowało jedynie, że działa na rachunek innych przedsiębiorstw i że zleci roboty innym przedsiębiorstwom, jeżeli uzyska zamówienie, automatyczne wykluczenie przedsiębiorstwa wyłącznie z powodu formalnego, że przystąpiło ono do tego konsorcjum?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma (Włochy) w dniu 12 września 2008 r. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) przeciwko Tiziane Bruno i Massimo Pettiniemu

(Sprawa C-395/08)

(2008/C 327/13)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Strona pozwana: Tiziana Bruno i Massimo Pettini

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy przyjęte przez państwo włoskie (wspomniane art. 7 ust. 1 ustawy 638/83), powodujące, iż nieprzepracowane okresy w ramach pracy w niepełnym wymiarze czasu o charakterze wertykalnym nie są uważane za okresy składkowe w kontekście nabycia praw emerytalnych są zgodne z dyrektywą 97/81/WE⁽¹⁾ a w szczególności z klauzulą 4 odnoszącą się do zasady niedyskryminacji?

2) Czy wspomniane przepisy krajowe są zgodne z dyrektywą, a w szczególności: z klauzulą 1, która stanowi, że przepisy krajowe powinny ułatwiać rozwój zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin; z klauzulą 4 i z klauzulą 5, która nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyeliminowania przeszkód natury prawnej ograniczających dostęp do pracy w niepełnym wymiarze czasu, jako że nieuwzględnienie dla celów emerytalnych nieprzepracowanych tygodni stanowi niewątpliwie istotną przeszkodę przy wyborze pracy w niepełnym wymiarze o charakterze wertykalnym?

3) Czy zakres stosowania klauzuli 4 dotyczącej zasady niedyskryminacji obejmuje także różne rodzaje umów o pracę w niepełnym wymiarze czasu, w świetle okoliczności, iż na podstawie przepisów prawa krajowego w przypadku pracy w niepełnym wymiarze o charakterze horyzontalnym, przy takiej samej liczbie godzin przepracowanych i za które wypłacono wynagrodzenie w ciągu roku kalendarzowego, uwzględniane są wszystkie tygodnie roku kalendarzowego, inaczej niż w przypadku pracy w niepełnym wymiarze czasu o charakterze wertykalnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) — Dz. U. 1998 L 14 s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma (Włochy) w dniu 12 września 2008 r. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) przeciwko Danieli Lotti i Clarze Matteucci

(Sprawa C-396/08)

(2008/C 327/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Strona pozwana: Daniela Lotti i Clara Matteucci

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy przyjęte przez państwo włoskie (wspomniane art. 7 ust. 1 ustawy 638/83), powodujące, iż nieprzepracowane okresy w ramach pracy w niepełnym wymiarze czasu o charakterze wertykalnym nie są uważane za okresy składkowe w kontekście nabycia praw emerytalnych są zgodne z dyrektywą 97/81/WE⁽¹⁾ a w szczególności z klauzulą 4 odnoszącą się do zasady niedyskryminacji?
- 2) Czy wspomniane przepisy krajowe są zgodne z dyrektywą, a w szczególności: z klauzulą 1, która stanowi, że przepisy krajowe powinny ułatwiać rozwój zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin; z klauzulą 4 i z klauzulą 5, która nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyeliminowania przeszkód natury prawnej ograniczających dostęp do pracy w niepełnym wymiarze czasu, jako że nieuwzględnienie dla celów emerytalnych nieprzepracowanych tygodni stanowi niewątpliwie istotną przeszkodę przy wyborze pracy w niepełnym wymiarze o charakterze wertykalnym?
- 3) Czy zakres stosowania klauzuli 4 dotyczącej zasady niedyskryminacji obejmuje także różne rodzaje umów o pracę w niepełnym wymiarze czasu, w świetle okoliczności, iż na podstawie przepisów prawa krajowego w przypadku pracy w niepełnym wymiarze o charakterze horyzontalnym, przy takiej samej liczbie godzin przepracowanych i za które wypłacono wynagrodzenie w ciągu roku kalendarzowego, uwzględniane są wszystkie tygodnie roku kalendarzowego, inaczej niż w przypadku pracy w niepełnym wymiarze czasu o charakterze wertykalnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) — Dz. U. 1998 L 14 s. 9.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-401/08)

(2008/C 327/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima, A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- Republika Austrii uchybiła ciężącym na niej zobowiązaniom wynikającym z art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾, ponieważ właściwe organy austriackie nie sporządziły zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich zakładów objętych art. 9 tej dyrektywy.
- Republika Austrii ponosi koszty postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy 96/82/WE wymaga, by państwa członkowskie zapewniły, iż we wszystkich zakładach, do których stosuje się art. 9 tej dyrektywy, organy wyznaczone do tego celu sporządzą zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze dotyczące środków, jakie należy przedsięwziąć poza terenem zakładu. Te zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze muszą zawierać nie tylko informacje na temat środków zaradczych na terenie zakładu oraz poza terenem zakładu, ale również informacje dla opinii publicznej o awarii i o prawidłowym zachowaniu. Co więcej, w zewnętrznych planach operacyjno-ratowniczych należy także ująć przykładowo informacje dla służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i służb ratowniczych innych państw członkowskich w przypadku poważnej awarii, która może mieć ponadgraniczne konsekwencje.

Przedmiotem niniejszej skargi jest stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła ciężącym na niej zobowiązaniom wynikającym z art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy 96/82/WE, ponieważ nie sporządziła zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich zakładów objętych art. 9 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10, s. 13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Naumburg (Niemcy) w dniu 18 września 2008 r. — Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale przeciwko Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt

(Sprawa C-404/08)

(2008/C 327/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Naumburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale

Strona pozwana: Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 81 ust. 1 lit. a) i d) oraz ust. 2 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnienie od kosztów i opłat sądowych przyznane przez kraj związkowy Saksonia-Anhalt zgodnie z § 6 ust. 1 Investitionsbank-Begleitgesetz (ustawy towarzyszącej utworzeniu banku inwestycyjnego) z dnia 18 grudnia 2003 r. (Gesetz- und Verordnungsblatt Land Sachsen-Anhalt nr 47/2003, s. 371) utworzonemu przez ten kraj Investitionsbank jest nieważne?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy wspólnotowe reguły konkurencji powinny być interpretowane zgodnie z art. 86 ust. 2 zdanie pierwsze WE w ten sposób, że Investitionsbank jedynie wówczas korzysta ze zwolnienia z kosztów i opłat sądowych tak jak kraj związkowy Saksonia-Anhalt, gdy wykonuje on zadania władzy publicznej zgodnie z § 6 Verordnung über die Errichtung der Investitionsbank Sachsen-Anhalt (rozporządzenia w sprawie utworzenia Investitionsbank Sachsen-Anhalt) z dnia 30 grudnia 2003 r. (GVBl. LSA 2004, s. 20) zmienionego rozporządzeniem z dnia 2 grudnia 2006 r. (GVBl. LSA, s. 534)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Naumburg (Niemcy) w dniu 18 września 2008 r. — Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale przeciwko Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt

(Sprawa C-409/08)

(2008/C 327/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Naumburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Investitionsbank Sachsen-Anhalt — Anstalt der Norddeutschen Landesbank — Girozentrale

Strona pozwana: Bezirksrevisorin beim Landgericht Magdeburg für die Landeskasse des Landes Sachsen-Anhalt

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 81 ust. 1 lit. a) i d) oraz ust. 2 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że zwolnienie od kosztów sądowych (opłat i wydatków) przyznane przez kraj związkowy Saksonia-Anhalt zgodnie z § 6 ust. 1 Investitionsbank-Begleitgesetz (ustawy towarzyszącej utworzeniu banku inwestycyjnego) z dnia 18 grudnia 2003 r. (Gesetz- und Verordnungsblatt des Landes Sachsen-Anhalt nr 47/2003, s. 371) utworzonemu przez ten kraj Investitionsbank jest nieważne z powodu naruszenia zakazu praktyk antykonkurencyjnych?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy wspólnotowe reguły konkurencji powinny być interpretowane zgodnie z art. 86 ust. 2 zdanie pierwsze WE w ten sposób, że Investitionsbank jedynie wówczas korzysta ze zwolnienia z kosztów i opłat sądowych tak jak kraj związkowy Saksonia-Anhalt, gdy wykonuje on zadania władzy publicznej zgodnie z § 6 Verordnung über die Errichtung der Investitionsbank Sachsen-Anhalt (rozporządzenia w sprawie utworzenia Investitionsbank Sachsen-Anhalt) z dnia 30 grudnia 2003 r. (GVBl. LSA 2004, s. 20) zmienionego rozporządzeniem z dnia 2 grudnia 2006 r. (GVBl. LSA, s. 534)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 22 września 2008 r. — Swiss Caps AG przeciwko Hauptzollamt Singen

(Sprawa C-411/08)

(2008/C 327/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Swiss Caps AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Singen

Pytania prejudycjalne

1) Czy ogólną regułę interpretacji Nomenklatury Scalonej nr 5 [załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. — Nomenklatura Scalona (CN)]⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że otoczki kapsulek, które składają się z granulatu skrobi i zawierają substancje będące suplementem żywnościowym, należy uznać za opakowanie?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy pozycję 1515 Nomenklatury Scalonej należy interpretować w ten sposób, że otoczki kapsulek, które składają się z granulatu skrobi i zawierają 580 mg koncentratu oleju z kielków pszenicy, decydują o charakterze wyrobu, co prowadzi do wykluczenia rzeczzonego produktu z klasyfikacji do pozycji 1515 Nomenklatury Scalonej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie T-54/03 Lafarge SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 22 września 2008 r. przez Lafarge SA

(Sprawa C-413/08 P)

(2008/C 327/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lafarge SA (przedstawiciele: A. Winckler, F. Brunet, E. Paroche, H. Kanellopoulos, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie T-54/03 i, uwzględniając żądania przedstawione w pierwszej instancji, stwierdzenie w związku z tym — na podstawie art. 229 traktatu WE, art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 17 rozporządzenia Rady nr 17/62⁽¹⁾, obecnie art. 31 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽²⁾ — nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr 2005/471/WE z dnia 27 listopada 2002 r.⁽³⁾ w zakresie, w jakim nakłada grzywnę na wnoszącą odwołanie;

— ewentualnie, częściowe uchylenie wyroku Sądu z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie T-54/03 i, uwzględniając żądania przedstawione w pierwszej instancji, obniżenie w związku z tym kwoty grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie przez Komisję w decyzji nr 2005/471/WE z dnia 27 listopada 2002 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi sześć zarzutów na poparcie swego odwołania.

W ramach pierwszego zarzutu spółka wnosząca odwołanie podnosi zasadniczo, że Sąd przeinaczył fakty poddane jego ocenie, jako że orzekł, iż Komisja mogła słusznie uzasadnić samo istnienie naruszeń poprzez nawiązanie do jakoby globalnego kontekstu naruszenia dotyczącego wymiany informacji prowadzącej do ograniczenia konkurencji i ustabilizowania rynku płyt gipsowych.

W ramach drugiego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi naruszenie reguł w zakresie ciężaru dowodu, naruszenie zasady domniemania niewinności i związanej z nią zasady „in dubio pro reo”, jako że Sąd uznał, iż Komisja wykazała udział wnoszącej odwołanie w jednolitym, złożonym i ciągłym naruszeniu pomimo braku dowodów pozwalających na ustalenie istnienia i czasu trwania naruszenia.

W ramach trzeciego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadnienia oraz zasady równego traktowania, ponieważ Sąd potwierdził stanowisko Komisji, która uznała, że pewne dowody były wystarczające, by wykazać istnienie naruszenia zarzucanego wnoszącej odwołanie, mimo że te same dowody zostały uznane za niewystarczające, by wykazać istnienie tego samego naruszenia zarzucanego konkurencyjnej spółce.

W ramach czwartego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył zasady proporcjonalności i równego traktowania, jako że nie zmienił wyjściowej kwoty nałożonej grzywny, którą Komisja ustaliła, nie uwzględniając obrotu Lafarge i jej udziałów w rynku w porównaniu z obrotami i udziałami jej konkurentów.

W ramach piątego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo i uchybił ciężącemu na nim obowiązki uzasadnienia, jako że orzekł, iż Komisja mogła podwyższyć grzywnę nałożoną na wnoszącą odwołanie z tytułu powrotu do naruszenia, mimo że nie było ani podstawy prawnej, ani ostatecznego skazania, które mogłyby uzasadnić podobne podwyższenie. Sąd naruszył w ten sposób zarówno ogólną zasadę legalności kar, jak również zasady pewności prawa i dobrego administrowania wymiarem sprawiedliwości.

W ramach szóstego i ostatniego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi wreszcie, iż Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja mogła podwyższyć kwotę wyjściową grzywny z tytułu zapewnienia skutku odstraszającego, mimo że winna ona była uwzględnić ostateczną kwotę grzywny celem dokonania oceny, czy podwyższenie grzywny z tego tytułu było stosowne, czy też nie.

(¹) Rozporządzenie Rady nr 17/62 z dnia 7 lutego 1962 r., pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz.U. 13, s. 204).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

(³) Decyzja Komisji z dnia 27 października 2002 r. w sprawie COMP/E-1/37.152 — Płyty gipsowe (Dz.U. 2005, L 166, s. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 23 września 2008 r. — Yasar Erdil przeciwko Landowi Berlin

(Sprawa C-420/08)

(2008/C 327/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yasar Erdil

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

Czy obywatel turecki, który posiada status prawny określony w art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja i zamieszkuje od momentu swoich narodzin w roku 1989 na terytorium Niemiec, może powołać się na

szczególną ochronę przed wydaleniem na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a dyrektywy 2004/38/WE (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r.?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Dz. U. L 158 s 77. (Sprostowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Dz. U. L 229 s 35).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 26 września 2008 r. — Enviro Tech (Europe) Ltd przeciwko État belge

(Sprawa C-425/08)

(2008/C 327/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enviro Tech (Europe) Ltd

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

Pytanie 1:

— Czy dyrektywa 2004/73/WE (¹), w zakresie w jakim klasyfikuje bromek n-propylu jako substancję wysoce łatwopalną (R11) na podstawie jedyne badania przeprowadzonego w temperaturze -10°C, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG (²), a w szczególności z jej załącznikiem V, pkt A.9, który ustanawia zasady określania temperatury zapłonu?

— Czy dyrektywa 2004/73/WE, w zakresie w jakim dokonuje klasyfikacji bromku n-propylu jako substancji toksycznej w odniesieniu do rozmnażania kategorii 2 (R60), po pierwsze, bez wyraźnego wykazania w odpowiednich badaniach na zwierzętach toksycznych skutków zaobserwowanych w celu uzasadnienia silnego domniemania, że oddziaływanie substancji na człowieka może wywołać toksyczne skutki w zakresie rozwoju i po drugie, na podstawie badań stwierdzających skutki toksyczne wyłącznie u zwierząt poddanych stężeniu 250 ppm, które przekracza 11 razy maksymalne stężenie i 40 razy średnie stężenie bromku n-propylu, na jakie narażony jest człowiek używający produktu, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG, a w szczególności jej załącznikiem VI, pkt 4.2.3?

- Czy dyrektywa 2004/73/WE, w zakresie w jakim dokonuje klasyfikacji bromku n-propylu jako substancji wysoce łatwopalnej (R11) i toksycznej w odniesieniu do rozmnażania kategorii 2 (R60) na podstawie zasady ostrożności, bez zachowania metod i kryteriów ustanowionych w załączniku V i VI dyrektywy 67/548/EWG, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG, a w szczególności jej załącznikami V i VI?
- Czy dyrektywa 2004/73/WE, w zakresie w jakim dokonuje klasyfikacji bromku n-propylu jako substancji wysoce łatwopalnej (R11) i toksycznej w odniesieniu do rozmnażania kategorii 2 (R60) na podstawie badań, które różnią się od badań przeprowadzonych na konkurencyjnych produktach, w szczególności chlorowanych halogenach i z naruszeniem zasady proporcjonalności, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG?

Pytanie 2:

- Czy w przypadku niezgodności dyrektywy 2004/73/WE z dyrektywą 67/548/EWG Królestwo Belgii powinno powstrzymać się od dokonania transpozycji do prawa krajowego klasyfikacji bromku n-propylu, wynikającej z dyrektywy 2004/73/WE, a nawet odstąpić od tej klasyfikacji, podczas gdy zgodnie z art. 2 dyrektywy 2004/73/WE „państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 października 2005 r.”?

(¹) Dyrektywa Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowująca po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania, i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 152, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 196, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Londyn (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 września 2008 r. — Terex Equipment Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-430/08)

(2008/C 327/22)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, Londyn (zgodnie z wnioskiem Edinburgh Tribunal Centre)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Terex Equipment Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Wspólnotowy Kodeks Celny (¹), a w szczególności art. 78 dopuszcza rewizję zgłoszenia w celu skorygowania KPC, a jeśli tak, to czy od HMRC wymaga się uregulowania sytuacji poprzez rewizję zgłoszenia?
- 2) Czy towary w tej sprawie zostały nielegalnie usunięte spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego w trybie art. 865 rozporządzenia wykonawczego (²)?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy w ten sposób powstał dług celny w przywozie na podstawie art. 203 Wspólnotowego Kodeksu Celnego?
- 4) Nawet, jeśli nie było długu celnego na podstawie art. 203 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, to czy dług celny powstał na mocy art. 204 w świetle
  - (i) ustalenia „oczywistego zaniedbania” oraz
  - (ii) pytania, czy HMRC nie zastosował się do art. 221 ust. 3 Wspólnotowego Kodeksu Celnego poprzez niezgłoszenie długu celnego na podstawie art. 204 w terminie?
- 5) Biorąc pod uwagę, że:
  - (i) nie może wystąpić uregulowanie na podstawie art. 78 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz
  - (ii) istniał dług celny
  - (iii) zaistniała sytuacja szczególna przewidziana przez art. 899 rozporządzenia wykonawczego

czy sąd krajowy mógł stwierdzić, że nie wystąpiło oczywiste zaniedbanie, a zatem dług celny winien zostać zwrócony na podstawie art. 239 Wspólnotowego Kodeksu Celnego?

(¹) Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunals, Londyn (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 września 2008 r. — FG Wilson (Engineering) Ltd oraz Caterpillar EPG Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-431/08)

(2008/C 327/23)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunals, Londyn (zgodnie z wnioskiem Northern Ireland Tribunal Centre)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FG Wilson (Engineering) Ltd, Caterpillar EPG Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach opisanych poniżej towary w niniejszej sprawie zostały nielegalnie usunięte spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego ⁽¹⁾ w związku z art. 865 rozporządzenia wykonawczego ⁽²⁾?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy powstał dług celny w przywozie na podstawie art. 203 Wspólnotowego Kodeksu Celnego?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzących na pytania 1 i 2, czy Wspólnotowy Kodeks Celnny, a w szczególności art. 78 ust. 3 zezwalają na sprostowanie zgłoszenia w celu skorygowania KPC a jeśli tak, to czy HMRC winno dokonać sprostowania zgłoszenia oraz uregulować sytuację?
- 4) Jeśli nie może mieć miejsca uregulowanie sytuacji na podstawie art. 78 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz biorąc pod uwagę, że istniał dług celny na podstawie art. 203, jak również biorąc pod uwagę, iż powszechnie wiadomo, że zaistniała sytuacja szczególnie przewidziana przez art. 899 rozporządzenia wykonawczego, czy w okolicznościach oraz w świetle późniejszych ustaleń, sąd krajowy może stwierdzić, że nie nastąpiło ewidentne zaniedbanie na podstawie art. 239 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, a żądanie uregulowania należności celnej powinno zostać wycofane? W szczególności, przy rozważaniu, czy nastąpiło ewidentne zaniedbanie ze strony określonego przedsiębiorcy, czy właściwe organy uprawnione są do uwzględnienia okoliczności, że niedopełnienie obowiązku

zachowania staranności oraz uchybienia w zakresie zarządzania po stronie organów skarbowych przyczyniły się do błędów skutkujących powstaniem długu celnego?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celnny (Dz.U. L 302, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celnny (Dz.U. L 253, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 6 października 2008 r. — F. Gielen, druga strona: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-440/08)

(2008/C 327/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: F. Gielen

Druga strona: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 43 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie zastosowaniu przepisu prawa podatkowego państwa członkowskiego do zysku, który obywatel innego państwa członkowskiego (podatnik zagraniczny) osiągnął z części swojego przedsiębiorstwa położonej w pierwszym państwie członkowskim, gdy przepis ten w świetle określonej wykładni wprowadza wprawdzie rozróżnienie między podatkami krajowymi i zagranicznymi, które — samo w sobie — jest sprzeczne z art. 43 WE, ale zainteresowany podatnik zagraniczny miał możliwość dokonania wyboru, by być traktowanym jak podatnik krajowy, lecz z niej nie skorzystał z powodów osobistych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 7 października 2008 r. — Elektrownia Pątnów II sp. z o.o./Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sprawa C-441/08)

(2008/C 327/25)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Elektrownia Pątnów II sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle prawa wspólnotowego (w szczególności przepisów Dyrektywy Nr 69/335/EWG) ⁽¹⁾, nakładając podatek kapitałowy na operację podwyższenia kapitału, organy podatkowe zobowiązane są uwzględnić operacje, dotyczące tego samego składnika kapitału, które podlegały opodatkowaniu podatkiem kapitałowym przed dniem akcesji Polski do Unii Europejskiej?

W szczególności, czy mechanizm przewidziany art. 5 ust. 3 tiret drugie Dyrektywy 69/335/EWG ma zastosowanie do sytuacji, gdy konwersja pożyczek udzielonych spółce kapitałowej, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c) Dyrektywy ma miejsce po akcesji, a pożyczki te były już uprzednio, na podstawie ustawodawstwa krajowego obowiązującego do dnia akcesji, opodatkowane na zasadach określonych w polskiej ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych?

⁽¹⁾ Dz. U. L 249 z dnia 3.10.1969, str. 25–29; Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 str. 11–15.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 1 lipca 2008 r. w sprawie T-37/04 Região Autónoma dos Açores przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 8 października 2008 r. przez Região Autónoma dos Açores

(Sprawa C-444/08 P)

(2008/C 327/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Região Autónoma dos Açores (przedstawiciele: M. Renouf, Solicitor, C. Bryant, Solicitor, H. Mercer QC)

Inne strony postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Hiszpanii, Seas at Risk VZW, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 lipca 2008 r. w sprawie T-37/04;
- Stwierdzenie dopuszczalności skargi w sprawie T-37/04;
- Stwierdzenie nieważności art. 3 i 11 oraz załącznika do rozporządzenia Rady nr 1954/2003 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim: a) stanowią, że nakład połowowy zgodnie z tym rozporządzeniem określany jest jedynie w odniesieniu do docelowego gatunku i stref ICES i CECAF, a nie jednocześnie poprzez odniesienie do rodzaju stosowanego narzędzia połowowego, niezależnie od tego, czy jest ono ciągnione czy stacjonarne; b) wyłączają gatunki głębokowodne (tzn. gatunki głębokowodne objęte rozporządzeniem nr 2347/2002 ⁽²⁾) z zakresu stosowania art. 3 i 11 rozporządzenia 1954/2003;
- Stwierdzenie nieważności art. 15 rozporządzenia nr 1954/2003 w zakresie, w jakim uchylenie rozporządzeń nr 685/95 ⁽³⁾ i nr 2027/95 ⁽⁴⁾ a) (i) pozbawia Wspólnotę uprawnienia w przedmiocie określenia nakładu połowowego nie tylko w odniesieniu do docelowego gatunku oraz stref ICES i CECAF, lecz jednocześnie z odniesieniem do rodzaju stosowanego narzędzia połowowego oraz (ii) eliminuje określanie nakładu połowowego w taki sposób, jak miało to miejsce na podstawie rozporządzenia nr 2027/95; b) (i) uchyla uprawnienie do określania maksymalnego rocznego nakładu połowowego na strefę w odniesieniu do gatunków głębokowodnych (tzn. gatunków głębokowodnych objętych rozporządzeniem nr 2347/2002) oraz (ii) eliminuje określanie maksymalnego rocznego nakładu połowowego w taki sposób, jak miało to miejsce na podstawie rozporządzenia nr 2027/95; c) uchyla zakaz dostępu statków rybackich pod banderą hiszpańską do wód Azorów w celu połowu tuńczyka;

- Stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1954/2003 w zakresie, w jakim nie utrzymuje on zakazu dostępu statków rybackich pod banderą hiszpańską do wód Azorów w celu połowu tuńczyka;
- Skierowanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania, jeżeli Trybunał uzna, że stan postępowania nie pozwala mu na jej ostateczne rozstrzygnięcie;
- Obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez Região Autónoma dos Açores w postępowaniu przed Sądem i w niniejszym postępowaniu

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie od ww. wyroku Sądu opiera je siedmiu powodach.

Po pierwsze, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że ochrona zagwarantowana wnoszącemu odwołanie w art. 299 ust. 2 WE nie jest wystarczająca dla wykazania, że kwestionowane przepisy dotyczą go indywidualnie.

Po drugie, Sąd niesłusznie przyjął, że jedynie państwa członkowskie — a nie regiony — mają prawo obrony interesu ogólnego swego terytorium.

Po trzecie, Sąd niezgodnie z prawem nie dokonał rozróżnienia między względami ekologicznymi i gospodarczymi.

Po czwarte, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że kwestionowane przepisy nie będą miały szkodliwych skutków dla zasobów połowowych i środowiska morskiego Azorów i w konsekwencji dla przetrwania sektora rybołówstwa w tym regionie.

Po piąte, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że oddziaływanie kwestionowanych przepisów na uprawnienia ustawodawcze i wykonawcze wnoszącego odwołanie nie prowadzi do tego, że przepisy te dotyczą jej indywidualnie.

Po szóste, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że skarga wnoszącego odwołanie jest niedopuszczalna, ponieważ nie dysponuje on żadnymi innymi skutecznymi środkami odwoławczymi.

Po siódme, Sąd niezgodnie z prawem nie uwzględnił ani kumulatywnie, ani indywidualnie czynników, na których oparł się wnoszący odwołanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym, odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 685/95 i (WE) nr 2027/95 (Dz.U. L 289, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych (Dz.U. L 351, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 685/95 z dnia 27 marca 1995 r. w sprawie zarządzania nakładami połowowymi dotyczącymi niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty (Dz.U. L 71, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/95 z dnia 15 czerwca 1995 r. ustanawiające system zarządzania nakładem połowowym odnoszący się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty (Dz.U. L 199, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 9 października 2008 r. — Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé — Interwenient: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Sprawa C-446/08)

(2008/C 327/27)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni dyrektywy 2002/46/WE⁽¹⁾ z dnia 10 czerwca 2002 r., w szczególności jej art. 5 ust. 4 i art. 11 ust. 2 należy dokonywać w ten sposób, że o ile co do zasady do Komisji należy określenie maksymalnych ilości witamin i minerałów zawartych w suplementach żywnościowych, państwa członkowskie zachowują kompetencje w zakresie przyjęcia przepisów w tym przedmiocie, jeżeli Komisja nie przyjęła wymaganego aktu wspólnotowego?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:
  - a) Czy jeżeli państwa członkowskie w celu określenia maksymalnych ilości zobowiązane są przestrzegać art. 28 i 30 traktatu WE, muszą one uwzględnić również kryteria zdefiniowane w art. 5 dyrektywy, w tym wymóg oceny ryzyka w oparciu o powszechnie przyjęte dane naukowe w sektorze, w którym istnieją pewne wątpliwości?
  - b) Czy państwo członkowskie może określić maksymalne ilości, jeżeli niemożliwe jest, tak jak w przypadku fluoru, dokładne ustalenie spożycia witamin i minerałów z innych źródeł żywieniowych, w szczególności wody bieżącej, dla każdej grupy konsumentów i dla danego terytorium? Czy może ono w takim przypadku określić zawartość na poziomie zero wobec stwierdzonego zagrożenia, bez zastosowania procedury ochronnej przewidzianej w art. 12 dyrektywy z dnia 10 czerwca 2002 r.?
  - c) Czy, przy określaniu maksymalnych ilości, jeżeli możliwe jest uwzględnienie różnych stopni wrażliwości różnych grup konsumenckich w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy, państwo to może również powołać się na fakt, że środek, jakim jest np. odpowiednie etykietowanie, dotyczący grupy konsumentów szczególnie narażonej na ryzyko może powstrzymać tę grupę od stosowania substancji odżywczej, która w niewielkiej dawce ma korzystne dla niej skutki? Czy uwzględnienie takiego różnego stopnia wrażliwości może spowodować, że w odniesieniu do ogółu konsumentów zostanie zastosowana maksymalna zawartość, odpowiednia dla szczególnie wrażliwych konsumentów, w szczególności dzieci?
  - d) W jakim zakresie maksymalne ilości mogą zostać ustalone w braku granic bezpieczeństwa z uwagi na brak stwierdzonego zagrożenia dla zdrowia? Ogólnie w jakim zakresie i na jakich warunkach rozważenie kryteriów, które należy uwzględnić może doprowadzić do określenia maksymalnych ilości wyraźnie poniżej granic bezpieczeństwa przyjętych dla tych substancji odżywczych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183, s. 51).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 13 października 2008 r. — Otto Sjöberg przeciwko Åklagaren

(Sprawa C-447/08)

(2008/C 327/28)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Svea hovrätt.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Otto Sjöberg.

Strona pozwana: Åklagaren.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można, w pewnych okolicznościach, dopuścić dyskryminację ze względu na przynależność państwową na krajowych rynkach gier losowych i loterii, na podstawie nadrzędnych względów interesu ogólnego?
- 2) Jeżeli restrykcyjna polityka przyjęta na krajowym rynku gier losowych i loterii zmierza do realizacji szeregu celów, a jednym z nich jest finansowanie działalności społecznej, czy cel ten można uznać za dodatkowy korzystny skutek tej restrykcyjnej polityki? W przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy prowadzona restrykcyjna polityka może mimo to być dopuszczalna, jeżeli celu finansowania działalności społecznej nie można uznać za główny cel tej restrykcyjnej polityki?
- 3) Czy państwo może powoływać się na nadrzędne względy interesu ogólnego jako na uzasadnienie restrykcyjnej polityki w zakresie gier losowych, jeżeli kontrolowane przez państwo spółki prowadzą marketing gier losowych i loterii, z których dochód przypada państwu, a jednym z szeregu celów tego marketingu jest finansowanie działalności społecznej? W przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy prowadzona restrykcyjna polityka może mimo to być dopuszczalna, jeżeli finansowanie działalności społecznej nie zostanie uznane za główny cel marketingu?
- 4) Czy całkowity zakaz marketingu gier losowych i loterii organizowanych w innym państwie członkowskim przez spółkę prowadzącą gry losowe mającą w nim siedzibę, nad którą nadzór sprawują władze tego państwa członkowskiego, może być proporcjonalny do celu polegającego na kontrolowaniu i nadzorowaniu działalności z zakresu gier losowych, gdy jednocześnie nie istnieją ograniczenia marketingu gier losowych i loterii organizowanych przez spółki prowadzące gry losowe, mające siedzibę w państwie członkowskim, które prowadzi tę restrykcyjną politykę? Jak brzmi odpowiedź na to pytanie, jeżeli celem takiego systemu jest ograniczenie gry?

5) Czy podmiot prowadzący gry losowe, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie określonej działalności z zakresu gier losowych w jednym państwie i podlega nadzorowi odpowiednich władz tego państwa, ma prawo do prowadzenia marketingu swoich produktów z zakresu gier losowych w innym państwie członkowskim, na przykład za pośrednictwem reklam w gazetach, nie występując przedtem o zezwolenie do odpowiednich władz tego państwa? W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na to pytanie, czy oznacza to, że regulacje państwa członkowskiego, polegające na nałożeniu sankcji karnych na promocję udziału w loteriach organizowanych za granicą, stanowią przeszkodę w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług, które w żadnym razie nie mogą być dopuszczalne na podstawie nadrzędnych względów interesu ogólnego? Czy dla odpowiedzi na pierwsze pytanie ma znaczenie to, czy państwo członkowskie, w którym podmiot prowadzący gry losowe ma siedzibę, powołuje się na te same nadrzędne względy interesu ogólnego, jak państwo, w którym podmiot ten pragnie prowadzić marketing swojej działalności w zakresie gier losowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 13 października 2008 r. — Anders Gerdin przeciwko Åklagaren

(Sprawa C-448/08)

(2008/C 327/29)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Svea hovrätt.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anders Gerdin.

Strona pozwana: Åklagaren.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można, w pewnych okolicznościach, dopuścić dyskryminację ze względu na przynależność państwową na krajowych rynkach gier losowych i loterii, na podstawie nadrzędnych względów interesu ogólnego?
- 2) Jeżeli restrykcyjna polityka przyjęta na krajowym rynku gier losowych i loterii zmierza do realizacji szeregu celów, a jednym z nich jest finansowanie działalności społecznej, czy cel ten można uznać za dodatkowy korzystny skutek tej restrykcyjnej polityki? W przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy prowadzona restrykcyjna polityka może mimo to być dopuszczalna, jeżeli celu finansowania działalności społecznej nie można uznać za główny cel tej restrykcyjnej polityki?
- 3) Czy państwo może powoływać się na nadrzędne względy interesu ogólnego jako na uzasadnienie restrykcyjnej polityki w zakresie gier losowych, jeżeli kontrolowane przez państwo spółki prowadzą marketing gier losowych i loterii, z których dochód przypada państwu, a jednym z szeregu celów tego marketingu jest finansowanie działalności społecznej? W

przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy prowadzona restrykcyjna polityka może mimo to być dopuszczalna, jeżeli finansowanie działalności społecznej nie zostanie uznane za główny cel marketingu?

- 4) Czy całkowity zakaz marketingu gier losowych i loterii organizowanych w innym państwie członkowskim przez spółkę prowadzącą gry losowe mającą w nim siedzibę, nad którą nadzór sprawują władze tego państwa członkowskiego, może być proporcjonalny do celu polegającego na kontrolowaniu i nadzorowaniu działalności z zakresu gier losowych, gdy jednocześnie nie istnieją ograniczenia marketingu gier losowych i loterii organizowanych przez spółki prowadzące gry losowe, mające siedzibę w państwie członkowskim, które prowadzi tę restrykcyjną politykę? Jak brzmi odpowiedź na to pytanie, jeżeli celem takiego systemu jest ograniczenie gry?
- 5) Czy podmiot prowadzący gry losowe, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie określonej działalności z zakresu gier losowych w jednym państwie i podlega nadzorowi odpowiednich władz tego państwa, ma prawo do prowadzenia marketingu swoich produktów z zakresu gier losowych w innym państwie członkowskim, na przykład za pośrednictwem reklam w gazetach, nie występując przedtem o zezwolenie do odpowiednich władz tego państwa? W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na to pytanie, czy oznacza to, że regulacje państwa członkowskiego, polegające na nałożeniu sankcji karnych na promocję udziału w loteriach organizowanych za granicą, stanowią przeszkodę w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług, które w żadnym razie nie mogą być dopuszczalne na podstawie nadrzędnych względów interesu ogólnego? Czy dla odpowiedzi na pierwsze pytanie ma znaczenie to, czy państwo członkowskie, w którym podmiot prowadzący gry losowe ma siedzibę, powołuje się na te same nadrzędne względy interesu ogólnego, jak państwo, w którym podmiot ten pragnie prowadzić marketing swojej działalności w zakresie gier losowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis epikrateias w dniu 17 października 2008 r. — Panagiotis I. Karanikolas, Balsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Avasoglou, Pavtelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreu, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Maurogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos i Synetairismos Paraktion Alieov Kavalas przeciwko Ypourgosowi Agrotikisowoi Anaptixisowoi kai Trofimonowoi i Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis

(Sprawa C-453/08)

(2008/C 327/30)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis epikrateias.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Panagiotis I. Karanikolas, Balsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Avasoglou, Pavtelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreu, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Maurogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos i Synetairismos Paraktion Alieov Kavalas

Strona pozwana: Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon (minister do spraw rozwoju rolnictwa i żywności) i Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis (władze powiatowe Drama-Kavala i Xanthi)

Interwencji: Alieftikos Agrotikos Synetairismos gri-gri prefektury w Kavalii „MAKEDONIA” i Panellinia Evosi, Ploioktikon Mesis Alieias (P.E.P.M.A)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 1626/94 państwo członkowskie może ustanowić środki uzupełniające, do których należy całkowity zakaz użycia narzędzi połowowych, których użycie jest zasadniczo dozwolone zgodnie z postanowieniami tego rozporządzenia?
- 2) Czy na podstawie przepisów tego rozporządzenia dozwolone jest użycie w obrębie morza terytorialnego państwa członkowskiego leżącego nad Morzem Śródziemnym narzędzi połowowych niezaliczających się do narzędzi zasadniczo zakazanych przez jego art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 1 i 1a których użycie było zakazane przez przepisy prawa krajowego państwa członkowskiego przed jego wejściem w życie?

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-458/08)

(2008/C 327/31)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa, P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez ustanowienie tych samych przesłanek w odniesieniu do świadczenia usług budowlanych w Portugalii, co przesłanki ustanowione w dziedzinie działalności gospodarczej, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 WE,
- obciążenie Republika Portugalska kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Portugalska ustawa o dostępie i wykonywaniu działalności w zakresie budownictwa (Decreto Lei nr 12/2004) uzależnia wykonywanie działalności w zakresie budownictwa od uzyskania zezwolenia.

Żadne przedsiębiorstwo, bez wyjątku, nie może wykonywać w Portugalii prac w zakresie budowy, przebudowy, powiększania, zmiany, naprawy, konserwacji, renowacji, czyszczenia, restauracji i burzenia, a ogólnie, żadnych prac związanych z budownictwem bez uprzedniej zgody portugalskich organów administracyjnych.

Portugalskie uregulowanie z dziedziny konkurencji zakazujące przedsiębiorstwom, w tym przedsiębiorstwom wspólnotowym, świadczenia w Portugalii usług w zakresie budownictwa bez uprzedniej zgody portugalskich organów administracyjnych na dopuszczenie do przemysłu budowlanego, stanowi naruszenie art. 49 WE.

Przewidziane w portugalskiej ustawie przesłanki dopuszczenia do działalności budowlanej, są tożsame z przesłankami wykonywania działalności gospodarczej. Portugalska ustawa nie czyni rozróżnienia pomiędzy wykonywaniem działalności a świadczeniem usług mającym czasowy charakter.

Aby przedsiębiorstwo budowlane mające siedzibę w innym państwie członkowskim, mogło świadczyć usług w Portugalii, musi ono spełniać wszystkie przesłanki wykonywania działalności, co w praktyce oznacza, że owo przedsiębiorstwo budowlane nie ma innego wyjścia, jak ustanowić swoją siedzibę w Portugalii. Taki wymóg w poważny sposób ogranicza swobodę świadczenia usług.

Przesłanki wykonywania działalności również stanowią ograniczenie swobody wykonywania usług, czyniąc niemożliwym świadczenie usług budowlanych o charakterze czasowym.

Powody, jakie państwo portugalskie powołuje dla uzasadnienia spornych ograniczeń nie zostały udowodnione, ani też nie można się z nimi zgodzić.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-460/08)

(2008/C 327/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że utrzymując w mocy w swoim porządku prawnym wymóg obywatelstwa greckiego w odniesieniu do stanowisk kapitana i pierwszego oficera (zastępcy kapitana) na wszystkich statkach pływających pod grecką banderą, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom wynikającym dla niej z art. 39 WE;
- Obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Brak uzasadnienia w odniesieniu do art. 39 ust. 4 WE, ponieważ kapitanowie i ich zastępcy zwykle nie wykonują uprawnień władzy publicznej.

**Skarga wniesiona w dniu 27 października 2008 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu
Hiszpanii**

(Sprawa C-463/08)

(2008/C 327/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i M. A. Rabanal Suárez, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, s. 22.

**Skarga wniesiona w dniu 27 października 2008 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Estonii**

(Sprawa C-464/08)

(2008/C 327/34)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: K. Simonsson i K. Saaremäel-Stoilov)

Strona pozwana: Republika Estonii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/65/WE⁽¹⁾ (w sprawie wzmocnienia ochrony portów) a w każdym bądź razie nie podając ich do wiadomości Komisji, Republika Estonii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Estonii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji upłynął w dniu 15 czerwca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310, s. 28.

**Skarga wniesiona w dniu 29 października 2008 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Greckiej**

(Sprawa C-465/08)

(2008/C 327/35)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Karanassou-Apostolopoulou i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych⁽¹⁾ a w każdym razie nie informując Komisji o ich ustanowieniu Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- Obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 20 października 2007 r.

(¹) Dz. U. L 255 z dnia 30.9.2005.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypru

(Sprawa C-466/08)

(2008/C 327/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Karanasou-Apostolopoulou i H. Stølbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Cypru

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (¹) a w każdym razie nie informując Komisji o ich ustanowieniu Republika Cypru uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- Obciążenie Republiki Cypru kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 20 października 2007 r.

(¹) Dz. U. L 255 z dnia 30.9.2005.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republika Łotwy) w dniu 23 października 2008 r. — Alstom Power Hydro przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-472/08)

(2008/C 327/37)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republika Łotwy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alstom Power Hydro.

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 ust. 4 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustanowieniu w krajowych przepisach trzyletniego terminu przedawnienia w zakresie dochodzenia prawa do zwrotu nadpłaconego podatku VAT (różnicy między podatkiem należnym a podatkiem naliczonym podlegającym odliczeniu)

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 23).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 13 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif — Luksemburg) — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick przeciwko Ministre des Affaires etrangeres et de l'Immigration

(Sprawa C-276/08) (¹)

(2008/C 327/38)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 236 z 13.9.2008.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 listopada 2008 r.
— Neoperl Servisys przeciwko OHIM (HONEYCOMB)

(Sprawa T-256/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HONEYCOMB — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 327/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Neoperl Servisys AG (Reinach, Szwajcaria)
(przedstawiciel: adwokat H. Börjes-Pestalozza)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciele: R. Pethke, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lipca 2006 r. (sprawa R 1388/2005-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego HONEYCOMB do rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Neoperl Servisys AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 listopada 2008 r.
— Group Lottuss przeciwko OHIM — Ugly (COYOTE UGLY)

(Sprawa T-161/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego COYOTE UGLY — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy COYOTE UGLY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 327/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Hiszpania)
(przedstawiciele: adwokaci J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Avendaño i J. Arribas García)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Laporta Insa, pełnomocnik)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Ugly, Inc. (Cornwall, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, M. Blair i C. Balme, solicitors)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 marca 2007 r. (sprawy połączone R 165/2006-2 i R 194/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Ugly, Inc. i Group Lottuss Corp., SL.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Group Lottuss Corp., SL poniesie koszty własne, cztery piąte kosztów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i cztery piąte kosztów Ugly, Inc.
- 3) Ugly poniesie jedną piątą kosztów własnych i jedną piątą kosztów OHIM.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 listopada 2008 r. — Calzaturificio Frau przeciwko OHIM — Camper (Przedstawienie stylizowanego łuku o wypełnionej powierzchni)

(Sprawa T-304/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego stylizowany łuk o wypełnionej powierzchni — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy przedstawiający stylizowany łuk — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 327/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Calzaturificio SpA (San Giovanni Ilarione, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Rizzoli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: O. Montalto i L. Rampini, pełnomocnicy)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był, interwenient przed Sądem: Camper, SL (Inca, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Temiño Cenicerros)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 czerwca 2007 r. (sprawa R 768/2006-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Amper, SL a Calzaturificio Frau

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Calzaturificio Frau SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 listopada 2008 r. — Speiser przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-390/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Dopuszczalność — Dodatek zagraniczny — Decyzja jedynie potwierdzająca — Zażalenie złożone po terminie)

(2008/C 327/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Niemcy) (przedstawiciel: F. Theumer, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo A. Lukošūitė i N. Lorenz, następnie A. Lukošūitė i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie przeciwko postanowieniu Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 10 września 2007 r. w sprawie F-146/06 Speiser przeciwko Parlamentowi, dotychczas niepublikowane w Zbiorze mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Każda ze stron ponosi koszty własne, które powstały w ramach postępowania w tej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 września 2008 r. — Regione Siciliana — Venezia Giulia przeciwko Komisji

(Sprawa T-363/03) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Cofnięcie pomocy finansowej — Odzyskanie kwot wypłaconych — Jednostka administracji regionalnej lub lokalnej — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2008/C 327/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Regione Siciliana (Włochy) (przedstawiciel: A. Cingolo, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. E. de March et L. Flynn, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze skarga zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2003) 2890 (końcowa) z dnia 13 sierpnia 2003 r. w sprawie cofnięcia pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), przyznaj stronie skarżącej na mocy decyzji Komisji C(90) 2363 025 z dnia 14 grudnia 1990 r. na projekt infrastruktury na Sycylii, jak również odzyskania kwot wypłaconych przez Komisję tytułem tej pomocy, po drugie stwierdzenia nieważności noty debetowej nr 3240504102 z dnia 26 września 2003 r. wystawionej przez Komisję, a po trzecie i ostatnie, stwierdzenia nieważności wszystkich aktów z nią związanych lub wcześniejszych.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Regione Siciliana zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 września 2008 r. — Stephens przeciwko Komisji

(Sprawa T-139/04) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wyrok częściowy — Umorzenie postępowania)

(2008/C 327/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kelvin William Stephens (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: N. Lhoëst, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy, wspierani przez B. Wägenbaura, adwokata)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zmiany grupy zaszerogowania skarżącego w zakresie w jakim dokonuje ona jego zaszerogowania na dzień jego powołania do grupy A6 stopień pierwszy, ustalając dzień 5 października 1995 r. jako dzień, w którym wywołuje ona skutki finansowe oraz nie dokonuje odtworzenia grupy skarżącego oraz wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie skarżącego, i po drugie wniosek o naprawienie podniesionej szkody wynikającej z tej decyzji.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 168 z 26.6.2004.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 września 2008 r. — Powderject Research przeciwko OHIM (POWDERMED)

(Sprawa T-166/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego POWDERMED — Względna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 327/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Powderject Research Ltd (Oxford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Bryson, barrister, i P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 kwietnia 2006 r. (sprawa R 1189/2005-2) dotyczącą wniosku o rejestrację oznaczenia słownego POWDERMED jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Powderject Research Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2008 r. — Austrian Relief Programm przeciwko Komisji

(Sprawa T-235/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Finansowanie przez Wspólnotę operacji służącej poprawie warunków życia w byłej Jugosławii w celu ułatwienia powrotu uciekinierom i przesiedlonym — Program Obnova — Klauzula arbitrażowa — Nota debetowa — Niedopuszczalność)

(2008/C 327/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Austrian Relief Programm — Verein für Not- und Katastrophenhilfe (Innsbruck, Austria) (przedstawiciel: C. Leyroutz, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Šimerdová, pełnomocnik, wspierana przez R. Bierwagena, adwokat)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności noty debetowej z dnia 4 maja 2006 r., w której Komisja zażądała od skarżącego zwrotu zaliczek wypłaconych na poczet wykonania umowy dotyczącej finansowania przez Wspólnotę projektu „Republika Srpska 1998: Poprawa warunków życia w celu ułatwienia powrotu uciekinierom i przesiedlonym” (umowa RE/YOU/03/04/98), zawartej w ramach programu Obnova.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Austrian Relief Programm — Verein für Not- und Katastrophenhilfe zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2008 r. — BOT Elektrownia Bełchatów i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-208/07) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Krajowy planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych dla Polski na lata 2008-2012 — Decyzja Komisji o niewnoszeniu sprzeciwu z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków — Uprawnienie państw członkowskich do rozdziału indywidualnych uprawnień do emisji — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2008/C 327/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BOT Elektrownia Bełchatów S.A. (Rogowiec, Polska); BOT Elektrownia Turów S.A. (Bogatynia, Polska); BOT Elektrownia Opole S.A. (Brzezie, Polska); Elektrownia „Kozienice” S.A. (Świerże Górne, Polska); Elektrownia Połaniec S.A. — Grupa Electrabel Polska (Połaniec, Polska); Elektrownia „Rybnik” S.A. (Rybnik, Polska); Elektrownia Skawina S.A. (Skawina, Polska); Elektrownia „Stalowa Wola” S.A. (Stalowa Wola, Polska); Południowy Koncern Energetyczny S.A. (Katowice, Polska); Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A. (Nowe Czarnowo, Polska); Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A. (Ostrołęka, Polska) i Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A. (Konin, Polska) (przedstawiciele: B. Krużewski, M. Ciemiński, J. Młot-Schönthaler, N. Dodoo i S. Boullart, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker et D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania skarżących: Elektrociepłownia „Będzin” S.A. (Będzin, Polska); Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A. (Bydgoszcz, Polska); Zespół Elektrociepłowni Bytom S.A. (Bytom, Polska); Elektrociepłownia Białystok S.A. (Białystok, Polska); Elektrociepłownia „Gorzów S.A.” (Gorzów, Polska); Elektrociepłownia Kalisz-Piwonice S.A. (Kalisz, Polska); Elektrociepłownia „Kraków” S.A. (Kraków, Polska); Dalkia Łódź S.A. (Łódź, Polska); Dalkia Poznań Zespół Elektrociepłowni S.A. (Poznań, Polska); Elektrociepłownia Tychy S.A. (Tychy, Polska); Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich Kogeneracja S.A. (Wrocław, Polska); Elektrociepłownie Wybrzeże S.A. (Gdańsk, Polska); Elektrociepłownia Zabrze S.A. (Zabrze, Polska) i Elektrociepłownia „Zielona Góra” S.A. (Zielona Góra, Polska) (przedstawiciele: B. Krużewski, M. Ciemiński, J. Młot-Schönthaler, N. Dodoo i S. Boullart, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na lata 2008–2012 notyfikowanego przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) BOT Elektrownia Bełchatów S.A., BOT Elektrownia Turów S.A., BOT Elektrownia Opole S.A., Elektrownia „Kozienice” S.A., Elektrownia Połaniec S.A. — Grupa Electrabel Polska, Elektrownia „Rybnik” S.A., Elektrownia Skawina S.A., Elektrownia „Stalowa Wola” S.A., Południowy Koncern Energetyczny S.A., Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A., Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A. i Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A. pokrywają własne koszty i koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Elektrociepłownia „Będzin” S.A., Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Zespół Elektrociepłowni Bytom S.A., Elektrociepłownia Białystok S.A., Elektrociepłownia „Gorzów S.A.”, Elektrociepłownia Kalisz-Piwnice S.A., Elektrociepłownia „Kraków” S.A., Dalkia Łódź S.A., Dalkia Poznań Zespół Elektrociepłowni S.A., Elektrociepłownia Tychy S.A., Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich Kogeneracja S.A., Elektrociepłownia Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Zabrze S.A. i Elektrociepłownia „Zielona Góra” S.A. pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 października 2008 r. — Republika Francuska przeciwko Komisji

(Sprawa T-257/07 R II)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zdrowie zwierząt — Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 — Zwalczanie niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii — Rozporządzenie (WE) nr 746/2008 — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie wchodzących w grę interesów)

(2008/C 327/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, R. Loosli-Surrans, A.-L. During i G. de Bergues, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Nolin i A. Bordes, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo C. Gibbs i I. Rao, następnie I. Rao, pełnomocnicy, wspierani przez T. Warda, barrister)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania rozporządzenia Komisji (WE) nr 746/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. zmieniającego

załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 202, s. 11), w zakresie, w jakim wprowadza on pkt 2.3 lit. b) ppkt iii), pkt 2.3 lit. d) i pkt 4 do rozdziału A załącznika VII.

Sentencja postanowienia

- 1) Wykonanie załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 746/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. zmieniającego załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii zostaje zawieszona do dnia ogłoszenia wyroku w postępowaniu głównym, w zakresie, w jakim wprowadza on pkt 2.3 lit. b) ppkt iii), pkt 2.3 lit. d) i pkt 4 do rozdziału A załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 marca 2008 r. — Aer Lingus Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-411/07 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Kontrola koncentracji — Decyzja uznająca koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Artykuł 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych — Środek niezgodny z podziałem kompetencji pomiędzy instytucjami — Kompetencje Komisji — Środki tymczasowe skierowane do interwenienta — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Brak fumus boni iuris — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody — Szkoda zależna od zdarzeń przyszłych i niepewnych — Niewystarczające powody — Wyważenie wszystkich interesów)

(2008/C 327/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aer Lingus Group plc (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: A. Burnside, solicitor, i B. van de Walle de Ghelcke i T. Snels, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis, É. Gippini Fournier i S. Noë, pełnomocnicy)

Interwient popierający stronę pozwaną: Ryanair Holdings plc (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy i D. Hull, solicitors, G. Berrisch, adwokat)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych mający na celu, po pierwsze, nakazanie Komisji przyjęcie pewnych środków dotyczących udziału Ryanair Holdings plc w spółce skarżącej, a po drugie, tytułem żądania ewentualnego, o wydanie jakiegokolwiek innego postanowienia o skutku zbliżonym wobec Komisji lub Ryanair Holdings plc oraz, po trzecie, o zawieszenie wykonania decyzji Komisji z dnia 11 października 2007 r. C(2007) 4600 oddalającej wniosek skarżącej o wszczęcie postępowania na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, s. 1) i przyjęcie środków tymczasowych na podstawie art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2008 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko OHIM (FACTORY FINISH)

(Sprawa T-487/07) ⁽¹⁾

(Kwestie incydentalne — Wspólnotowy znak towarowy — Reprezentowanie przez adwokata lub radcę prawnego)

(2008/C 327/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Imperial Chemical Industries plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Małynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (przedstawiciele: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Wniosek złożony na podstawie art. 114 regulaminu Sądu, mający na celu uznanie W. Johnstona za uprawnionego do reprezentowania skarżącej w niniejszej sprawie.

Sentencja

- 1) Wniosek mający na celu uznanie przez Sąd W. Johnstona za uprawnionego do reprezentowania Imperial Chemical Industries plc zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Postanowienie Sadu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2008 r. — Van Neyghem przeciwko Komisji

(Sprawa T-105/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Oddalenie skargi w pierwszej instancji — Zatrudnienie — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do egzaminu ustnego — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2008/C 327/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Van Neyghem (Vissenaken, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie F-73/06 Van Neyghem przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Kris Van Neyghem pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję w ramach postępowania odwoławczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 września 2008 r. — Melli Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-332/08)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 — Środki ograniczające przeciwko Islamskiej Republice Iranu — Decyzja Rady — Środek w postaci zamrożenia funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody)

(2008/C 327/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Melli Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Gordon, QC, M. Hoskins, barrister, T. Din, S. Gadhia i D. Murray, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz. U. L 163, s. 29), w zakresie, w jakim Melli Bank plc został umieszczony w wykazie osób, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 2008 r. — Bank Melli Iran przeciwko Radzie

(Sprawa T-390/08)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 — Środki ograniczające przeciwko Islamskiej Republice Iranu — Decyzja Rady — Środek w postaci zamrożenia funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody)

(2008/C 327/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat L. Defalque)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, E. Finnegan i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz. U. L 163, s. 29), w zakresie, w jakim Bank Melli Iran został umieszczony w wykazie osób, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie F-76/07 Birkhoff przeciwko Komisji, wniesione w dniu 10 września 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-377/08 P)

(2008/C 327/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers)

Druga strona postępowania: Gerard Birkhoff, (Weitnau, Niemcy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie F-76/07 Birkhoff przeciwko Komisji;
- obciążenie skarżącego kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz kosztami postępowania odwoławczego

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie F-76/07, stwierdzającego nieważność decyzji Wspólnej Kasy Ubezpieczeń w razie Choroby WE w przedmiocie zażalenia, zgodnie z którą zakup nowego wózka inwalidzkiego w dwa lata po zakupie poprzedniego nowego wózka inwalidzkiego nie podlega zwrotowi ze względu na brak konieczności jego dokonania.

Wnosząca odwołanie podnosi w uzasadnieniu odwołania po pierwsze, że naruszając obowiązujące prawo wspólnotowe zaskarżony wyrok redefiniuje zakres swobodnej oceny przez lekarza-konsultanta oraz konsylium lekarskie, jako że zgodnie z nim jedynie niezależne organy lekarskie mogą korzystać z takiego zakresu swobodnej oceny.

Po drugie wyrok ten pozbawia opinię konsylium lekarskiego, istotną w praktyce oceny konieczności spowodowania powstania kosztów, wszelkiego znaczenia, ponieważ stwierdza on, że organ ten ma jedynie funkcje doradczą, a jego opinie nie są podawane do wiadomości publicznej. Jest to niezgodne z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym Wspólnego uregulowania w przedmiocie zapewnienie opieki zdrowotnej urzędnikom Wspólnot Europejskich w brzmieniu z dnia 22 marca 2004 r. Ponadto zgodnie z wyrokiem, jeżeli chodzi o konieczność spowodowania powstania kosztów, opinie mają status wzruszalnego domniemania.

Poza tym wnosząca odwołanie podnosi zniekształcenie okoliczności stanu faktycznego, względnie błąd w prawnej kwalifikacji okoliczności przedmiotu sporu oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ znaczna część decyzji w przedmiocie zażalenia została uznana za nieistniejącą.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2008 r. — Ellinika Navpigeia przeciwko Komisji

(Sprawa T-391/08)

(2008/C 327/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ellinika Navpigeia (Skaramagkas, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci I. Drosos, K. Loukopoulos, A. Chiotellis, Ch. Panagouleas, P. Tzioumas, A. Ballas, V. Voutsakis i X. Gioustas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2, art. 2, 3, 5, 6, art. 8 ust. 2, art. 9, 11–16, 18 i 19 decyzji z dnia 2 lipca 2008 r.

„dotyczącej pomocy C 16/2004 (poprzednio NN 29/2004, CP 71/2002 i CP 133/2005), którą Grecja przyznała przedsiębiorstwu Ellinika Navpigeia A.E.”

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, Ellinika Nafpigia A.E (Stocznie Greckie; zwana dalej „ENAE”), kwestionuje 12 z 16 środków nakazanych w decyzji Komisji C(2008) 3118 wersja ostateczna z dnia 2 lipca 2008 r. dotyczącej pomocy C 16/2004 (poprzednio NN 29/2004, CP 71/2002 i CP 133/2005), i opiera swą skargę o stwierdzenie nieważności na dziewięciu zarzutach.

W pierwszym zarzucie skarżąca twierdzi, że Komisja nie zastosowała art. 298 WE, choć w zaskarżonej decyzji przyznała, iż ENAE jest stoczną wojskową.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja nie zastosowała w zaskarżonej decyzji art. 296 WE lub też, że zastosowała go w niewłaściwy sposób.

W trzecim zarzucie skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła w zaskarżonej decyzji oczywisty błąd w ocenie, lub, tytułem ewentualnym, że nie uzasadniła jej w wystarczającym stopniu, uznając, iż zdolność kredytowa ENAE była w okresie od 1997 r. do czerwca 1999 r. ograniczona, a później - zerowa. W szczególności, w zaskarżonej decyzji Komisja a) nie dokonała oceny zdolności kredytowej ENAE w kontekście tego, że jest ona podmiotem prowadzącym działalność w dziedzinie przemysłu wojskowego; b) bezpodstawnie zakwestionowała wyniki gospodarcze ENAE, a także całkowicie akceptowalne gwarancje, jakie przedsiębiorstwo to było w stanie przedstawić w celu uzyskania finansowania przez bank prywatny, a także c) w bezzasadny sposób pominęła i w błędny sposób oceniła interes, jaki miał Elliniki Trapeza Viomikhanikis Anaptixis (Grecki Bank Rozwoju Przemysłu; zwany dalej „ETVA”), jako większościowy udziałowiec ENAE, w wartości swego udziału w tym przedsiębiorstwie i w uzyskaniu zwrotu z tego udziału.

W czwartym zarzucie, dotyczącym niewłaściwego zastosowania pomocy, która przyjęła postać umorzenia długów na kwotę 160 milionów EUR, skarżąca podnosi, że sporna decyzja C 10/1994 nie ustanawiała warunków, ani nie była stosowana w niewłaściwy sposób; tytułem ewentualnym, skarżąca podnosi, że ENAE nie przyznano całej ww. kwoty i, co z tym idzie, nie można od niej odzyskać kwot, które nie zostały jej przyznane. Skarżąca twierdzi ponadto, że art. 296 WE musi znaleźć zastosowanie tak w przypadku oceny ewentualnego istnienia pomocy, jak i przy obliczaniu ewentualnej podlegającej zwrotowi korzyści. Wreszcie, odzyskanie pomocy narusza zasadę proporcjonalności, zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań beneficjenta pomocy.

W piątym zarzucie, dotyczącym niewłaściwego zastosowania zatwierdzonej w 2002 r. pomocy przeznaczonej na zamknięcie urzędzeń pomocy na kwotę 29,5 miliona EUR ze względu na rzekome niespełnienie mającego na celu wyrównanie stanu konkurencji warunku ograniczającego moce naprawcze skarżącej, skarżąca twierdzi, że decyzja zatwierdzająca pomoc została zastosowana w błędny sposób.

W zarzutach szóstym i siódmym, dotyczących niewłaściwego zastosowania pomocy inwestycyjnej na kwotę 22,9 miliona EUR i rzekomo niezgodnego z prawem wzięcia przez ETVA udziału w zwiększeniu, w celu realizacji tej inwestycji, kapitału akcyjnego, skarżąca twierdzi, iż decyzja zatwierdzająca pomoc N 401/1997 została zastosowana w błędny sposób, iż art. 87 ust. 1 WE został naruszony ze względu na błędne uznanie przez Komisję, że środek E10 stanowi bezprawnie przyznaną pomoc państwa, iż naruszona została zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także, iż nie zastosowano art. 296 WE.

W ósmym zarzucie, dotyczącym pożyczek i gwarancji, jakie skarżąca otrzymała w spornym okresie 1997–2001 — dodatkowym w stosunku do zarzutu trzeciego, który dotyczy pożyczek i gwarancji w kontekście błędnej oceny jej zdolności kredytowej — skarżąca podnosi: a) niewłaściwe zastosowanie kryterium prywatnego inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej; b) niewłaściwe zastosowanie art. 87 ust. 2 WE, art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1540/1998 ⁽¹⁾ oraz art. 4 dyrektywy 90/684/EWG ⁽²⁾; c) naruszenie zasady proporcjonalności oraz popełnienie oczywistego błędu w ocenie zdolności kredytowej, jaką ENAE miała po jej całkowitej prywatyzacji w czerwcu 2002 r. w odniesieniu do obliczenia podlegających odzyskaniu z tytułu spornych środków kwot ze względu na to, że Komisja w zaskarżonej decyzji nie obniżyła wysokości mającej zastosowanie referencyjnej stopy odsetek; oraz d) błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących przyznanych skarżącej przez ETVA pożyczek i gwarancji, ze względu na to, że Komisja w zaskarżonej nie uwzględniła tego, że wskutek prywatyzacji ETVA rozpatrywane środki nie zawierają elementów pomocy państwa.

W dziewiątym zarzucie, dotyczącym niezgodnego z prawem finansowania działalności ENAE o innym niż wojskowy charakterze, skarżąca podnosi: a) naruszenie art. 296 i 298 oraz art. 88 ust. 1 WE; b) niewłaściwe zastosowanie kryterium prywatnego inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej w odniesieniu do umów o charakterze wojskowym, oraz c) brak uzasadnienia i niewłaściwą ocenę podlegających odzyskaniu kwot.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1540/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. ustanawiające nowe zasady pomocy dla przemysłu stocznioowego (Dz.U. L 202 z 18.7.1998, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 90/684/EWG z dnia 21 grudnia 1990 r. w sprawie pomocy dla przemysłu stocznioowego (Dz.U. 1990 L 380, s. 27).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2008 r. — Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji

(Sprawa T-396/08)

(2008/C 327/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt (przedstawiciele: Rechtsanwälte T. Müller-Ibold i T. Graf)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji C(2008) 3178 wersja ostateczna z dnia 2 lipca 2008 r. w postępowaniu w sprawie pomocy C 18/2007 i

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji C(2008) 3178 wersja ostateczna z dnia 2 lipca 2008 r. w postępowaniu w sprawie pomocy C 18/2007, w zakresie w jakim znaczna część zgłoszonej pomocy szkoleniowej, jaką Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt chciały przyznać DHL, przedsiębiorstwu świadczącemu ekspresowe usługi kurierskie, została uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

W szczególności Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt podnoszą następujące zarzuty:

Po pierwsze, strona skarżąca twierdzi, że Komisja odmawia wydania zezwolenia na znaczną część zgłoszonej pomocy, ponieważ pomoc szkoleniowa nie jest „konieczna” do zrealizowania spornych środków szkoleniowych. Wprowadzając ogólne badanie konieczności w każdym konkretnym przypadku jako przesłankę zezwolenia na zgłoszoną pomoc, Komisja narusza wiążący skutek rozporządzenia (WE) 68/2001 ⁽¹⁾ oraz zasadę równego traktowania i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. Kryteria badania przewidziane w rozporządzeniu są wiążące również dla pomocy o wartości przekraczającej próg zwolnienia.

Podejście Komisji, które uzależnia udzielenie zezwolenia na pomoc szkoleniową od jej konieczności, jest po drugie błędne z punktu widzenia prawa także z tego względu, że ignoruje ono niezgodnie z prawem pozytywne, rynkowe skutki zewnętrzne środków szkoleniowych wspieranych przez zgłoszoną pomoc. Tego rodzaju rynkowe skutki zewnętrzne wystarczają same w sobie, by uzasadnić zgodność zgłoszonej pomocy szkoleniowej ze wspólnym rynkiem.

Po trzecie, zdaniem strony skarżącej Komisja niesłusznie dochodzi do wniosku, że brakuje koniecznego skutku zachęcającego pomocy dla wyboru lokalizacji. Zdaniem strony skarżącej pomoc szkoleniowa jest faktycznie konieczna, gdyż była ona czynnikiem współdecydującym o wyborze Lipsk/Halle jako miejsca szkolenia i w przeciwnym wypadku DHL nie przeprowadziłaby tam akcji szkoleniowych. Ponadto nietrafne jest twierdzenie Komisji, że porównywalne koszty szkoleniowe powstałyby także w innych alternatywnych lokalizacjach.

Po czwarte, skarżąca podnosi, iż przy badaniu konieczności Komisja oparła się na nieprawidłowych kryteriach. W szczególności Komisja oparła się na kryteriach subiektywnych, które wykraczają poza obiektywną konieczność. Co więcej, w ramach swojego badania Komisja odwołuje się do ustawowych przepisów o środkach szkoleniowych, co jest zdecydowanie niekorzystne dla państw członkowskich z systemem ustawowo uregulowanych programów szkoleniowych.

Po piąte, zaskarżona decyzja nie została wystarczająco uzasadniona.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE do pomocy szkoleniowej, Dz.U. 2001, L 10/20; zmienione rozporządzeniem (WE) nr 363/2004, Dz.U. 2004, L 63/20 i rozporządzeniem (WE) nr 1976/2006, Dz.U. 2006, L 368/85.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2008 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — CBT Comunicaci3n Multimedia (Metromeet)

(Sprawa T-407/08)

(2008/C 327/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL (Getxo, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 czerwca 2008 r. w sprawie R 387/2007-1 z powodu niezgodności z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego 3 740 529 „metromeet”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi w ramach postępowania w przedmiocie sprzeciwu i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Metromeet” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35 i 41 — zgłoszenie nr 3 740 529

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „METRO” i słowny krajowy znak towarowy „meeting metro” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — Sacem przeciwko Komisji

(Sprawa T-422/08)

(2008/C 327/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Soci3té des auteurs, compositeurs et 3diteurs de musique (Sacem) (Neuilly-sur-Seine, Francja) (przedstawiciel: adwokat H. Calvet)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 CISAC w zakresie, w jakim a) stwierdza ona w swym art. 1, na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o EOG, że skarżąca ustanawiała w zawieranych przez siebie porozumieniach o wzajemnej reprezentacji ograniczenia zrzeszania się odpowiadające art. 11(II) wzoru umowy CISAC lub faktycznie stosowała ograniczenia zrzeszania się, a także b) nakazuje jej w konsekwencji w swym art. 4.1 natychmiastowe zaprzestanie tego naruszenia, jeśli nie uczyniła tego do tej pory, oraz informowanie Komisji o wszelkich podjętych w tym celu środkach;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 CISAC w zakresie, w jakim a) stwierdza ona w swym art. 3, na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o EOG, że skarżąca koordynowała terytorialne rozgraniczenia wzajemnych upoważnień w taki sposób, aby ograniczyć do terytorium krajowego każdej z tych organizacji zakres obowiązywania licencji oraz b) nakazuje jej w konsekwencji w swym art. 4.2 zaprzestanie tego naruszenia w ciągu stu dwudziestu dni począwszy od daty podania do wiadomości decyzji w przedmiocie naruszenia, a także informowanie Komisji w tym samym terminie o wszelkich podjętych w tym celu środkach;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 CISAC w zakresie, w jakim nakazuje ona skarżącej wstrzymanie się od tej pory od wszelkich opisanych w art. 1 i art. 3 działań i zachowań, a także wszelkich działań i zachowań mających identyczny lub podobny skutek;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca zwraca się o częściowe stwierdzenie nieważności wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. decyzji dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w sprawie uzgodnionych praktyk dotyczących warunków zarządzania prawami do publicznych wykonań utworów muzycznych, a także warunków przyznawania stosownych licencji przez organizacje zbiorowego zarządzania, przyjmujących postać stosowanych w porozumieniach o wzajemnej reprezentacji ograniczeń zrzeszania się odpowiadających wzorowi umowy stosowanemu przez Międzynarodową Konfederację Stowarzyszeń Kompozytorów („wzór umowy CISAC”) lub faktycznego stosowania ograniczeń zrzeszania się.

Skargę swą skarżąca opiera w pierwszej kolejności na tym, że Komisji naruszyła jej prawo do obrony oraz istotne wymogi proceduralne:

- uznając w zaskarżonej decyzji, że skarżąca brała udział w rzekomej praktyce uzgodnionej, podczas gdy skierowane do skarżącej pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zostało oparte na teorii efektu sieciowego; skarżąca została zatem pozbawiona możliwości przedstawienia argumentów na swą obronę przed zarzutem uczestnictwa w rzekomej praktyce uzgodnionej;
- nie uzasadniając podniesienia przeciwko skarżącej zarzutu dotyczącego ograniczeń zrzeszania się, które miały zostać zawarte w zawartych między europejskimi stowarzyszeniami autorów umowach o wzajemnej reprezentacji lub też które miały być faktycznie stosowane, podczas gdy skarżąca wykazała, że usunęła te klauzule i ich nie stosowała;
- nie podając - w odniesieniu do naruszenia dotyczącego rzekomej praktyki uzgodnionej, a zatem, w odniesieniu do zakresu obowiązywania nakazu - definicji działalności, której dotyczy zaskarżona decyzja.

Po drugie, skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG:

- uznając, że skarżąca popełniła naruszenie z tytułu klauzuli dotyczącej zrzeszania się, podczas gdy skarżąca wykazała, że usunęła te klauzule i ich nie stosowała;
- popełniając oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do przekazu drogą satelitarną, podczas gdy stowarzyszenia autorów upoważniły się wzajemnie do wydawania operatorom zajmującym się przekazem satelitarnym zezwolenia obejmujące terytoria kilku organizacji zbiorowego zarządzania (multi-territorial) oraz zasięg wpływu satelity wykorzystywanego do nadawania ich programów;
- przyjmując w zaskarżonej decyzji nieprecyzyjną definicję rynku właściwego;
- uznając, że skarżąca uczestniczyła w rzekomej praktyce uzgodnionej, i nie przedstawiając na to dowodu;

- wyciągając wniosek o istnieniu praktyki uzgodnionej, podczas gdy rzekome uzgodnienie stanowisk między stowarzyszeniami autorów nie mogło ograniczyć konkurencji;
- zakazując stowarzyszeniom autorów „wszelkich działań i zachowań mający skutek identyczny lub podobny” jak rzekome praktyki uzgodnione, które miały spowodować przewidziane w porozumieniach o wzajemnej reprezentacji rozgraniczenia terytorialne, i twierdząc jednocześnie, że każde stowarzyszenie miało swobodę ustalania w stosunkach dwustronnych treści zawieranych przez siebie umów o wzajemnej reprezentacji - ze względu na to, że te sprzeczności naruszają zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — KODA przeciwko Komisji

(Sprawa T-425/08)

(2008/C 327/59)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: KODA (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciele: adwokaci K. Dyekjær i J. Borum)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w całości, lub
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w zakresie dotyczącym KODA, lub
- stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4, ust. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC), lub
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4, ust. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w zakresie dotyczącym KODA, lub
- tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4, ust. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w zakresie dotyczącym przekazu drogą kablową; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia z dnia 16 lipca 2008 r. C(2008) 3435 wersja ostateczna (Sprawa nr COMP/C2/38.698 — CISAC), w której stwierdzono, że skarżąca naruszyła art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG, zawierając porozumienia o udzielaniu wzajemnych upoważnień do reprezentacji oraz stosując w praktyce ograniczenia członkostwa (art. 1), klauzule wyłączności (art. 2), oraz, wraz z innymi organizacjami zbiorowego zarządzania, koordynując terytorialne rozgraniczenia wzajemnych upoważnień w taki sposób, aby ograniczyć do terytorium krajowego każdej z tych organizacji zakres obowiązywania licencji obejmujących prawa do publicznego wykonywania utworów w odniesieniu do przekazu drogą internetową, satelitarną oraz kablową (art. 3).

Skargę swą skarżąca opiera na następujących zarzutach:

- zaskarżona decyzja została wydana z uchybieniem wymogów proceduralnych ze względu na to, że w oczywisty sposób różni się ona w istotnych kwestiach od pisma w sprawie przedstawienia zarzutów;
- zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem prawa ze względu na to, po pierwsze, że nie zostało dowiedzione, iż zawarcie przez skarżącą w umowie w przedmiocie wzajemnej reprezentacji w odniesieniu do przekazu drogą internetową, satelitarną oraz kablową postanowienia o rozgraniczeniach terytorialnych stanowi praktykę uzgodnioną z organizacjami zbiorowego zarządzania z innych państw będących członkami EOG, oraz, po drugie, że rozgraniczenia terytorialne nie naruszają konkurencji.

Tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że naruszenie nie zostało dowiedzione w zakresie dotyczącym licencji na przekaz drogą kablową.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2008 r. — AKM przeciwko Komisji

(Sprawa T-432/08)

(2008/C 327/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: Rechtsanwälte H. Wollmann i F. Urlesberger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE nieważności decyzji Komisji w odniesieniu do AKM;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji C (2008) 3435 wersja ostateczna z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 — CISAC, w której Komisja uznała za niezgodne z art. 81 WE i art. 53 porozumienia o EOG uzgodnione praktyki związane ze wzajemnym przyznawaniem praw autorskich do utworów muzycznych między organizacjami zbiorowego zarządzania należącymi do Confédération internationale des sociétés d'auteurs et compositeurs (Międzynarodowej Konfederacji Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów, zwanej dalej „CISAC”).

Skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji, w zakresie w jakim Komisja stwierdziła w niej, że AKM naruszyła art. 81 WE i art. 53 porozumienia o EOG poprzez stosowanie w swoich porozumieniach o wzajemnej reprezentacji ograniczeń członkostwa zawartych w art. 11 ust. 2 umowy wzorcowej CISAC bądź poprzez stosowanie de facto tych ograniczeń członkostwa, jak również poprzez koordynowanie terytorialnych ograniczeń licencji oraz nakazała AKM zaprzestanie tych naruszeń.

Skarżąca opiera swoją skargę na następujących zarzutach:

Skarżąca twierdzi najpierw, że Komisja nieprawidłowo ustaliła stan faktyczny w odniesieniu do stosowania ograniczeń członkostwa przez AKM. Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów, które potwierdzałyby faktyczne stosowanie takiego ograniczenia przez AKM. Wręcz przeciwnie, Komisja pominęła dowody na to, że AKM stosuje „politykę otwartego członkostwa”. Ponadto Komisja przeoczyła okoliczność, iż wcześniej obowiązujące klauzule w sprawie członkostwa występujące w porozumieniach AKM o wzajemnej reprezentacji zostały przynajmniej w sposób dorozumiany uchylone i nie stanowią już treści porozumień o wzajemnej reprezentacji zawieranych przez AKM.

Co więcej, skarżąca podnosi, iż art. 3 decyzji Komisji, w którym Komisja czyni AKM zarzut, że „naruszyła art. 81 WE i art. 53 porozumienia o EOG poprzez koordynowanie terytorialnych ograniczeń, przez co zakres obowiązywania licencji jest ograniczony do terytorium krajowego danej organizacji zbiorowego zarządzania”, pozostaje w sprzeczności z motywami decyzji. W sentencji decyzji brakuje w szczególności ograniczenia do tych form rozpowszechniania (satelita, Internet i kabel), którymi Komisja zajmowała się w swoich rozważaniach.

Ponadto zdaniem skarżącej istniejące, terytorialne ograniczenia licencji figurujące w porozumieniach AKM o wzajemnej współpracy nie są wynikiem uzgodnionej praktyki. W celu udowodnienia istnienia świadomego uzgodnienia w zakresie określonego postępowania Komisja oparła się właściwie tylko na tej okoliczności, że umowy o wzajemnej reprezentacji zawierane przez europejskie organizacje zbiorowego zarządzania stosują się faktycznie do jednolitego systemu. Zdaniem skarżącej to równoległe zachowanie można jednak po prostu wytłumaczyć tradycyjną strukturą rynku i ustawowymi warunkami ramowymi odnoszącymi się do działalności organizacji zbiorowego zarządzania

Skarżąca utrzymuje również, że decyzja Komisji narusza zasadę precyzji, gdyż z art. 4 ust. 2 decyzji nie wynika jasno, co należy rozumieć przez wymóg „sprawdzenia” niektórych postanowień umownych.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — Agapiou Joséphidès przeciwko Komisji i Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

(Sprawa T-439/08)

(2008/C 327/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kalliope Agapiou Joséphidès (Nikozja, Cypr)
(przedstawiciele: adwokat C. Joséphidès)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich oraz Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (zwanej dalej „Agencją”) z dnia 1 sierpnia 2008 r., którą Agencja pod nadzorem Komisji odmawia skarżącej dostępu do określonych dokumentów akt nr 07/0122, o który wniosła ona w piśmie z dnia 3 marca 2008 r., w związku z utworzeniem Centre of Excellence Jean Monnet na Uniwersytecie Cypryjskim;
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)3749 z dnia 8 sierpnia 2008 r. dotyczącej indywidualnej decyzji w sprawie zatwierdzenia pomocy w ramach programu kształcenia ustawicznego, będącego częścią programu Jean Monnet;
- Obciążenie Agencji i Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności, z jednej strony, decyzji Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego z dnia 1 sierpnia 2008 r., którą odmówiono jej dostępu do określonych dokumentów w związku z utworzeniem Centre of Excellence Jean Monnet na Uniwersytecie Cypryjskim, a z drugiej strony decyzji Komisji C(2007)3749 z dnia 8 sierpnia 2008 r. dotyczącej indywidualnej decyzji w sprawie zatwierdzenia pomocy w ramach programu kształcenia ustawicznego, będącego częścią programu Jean Monnet, w zakresie, w jakim zaleca się w niej zatwierdzenie dotacji dla Uniwersytetu Cypryjskiego na utworzenie Centre of Excellence Jean Monnet.

Opiera ona swój wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Agencji z dnia 1 sierpnia 2008 r. na tym, że Agencja naruszyła przysługujące jej na podstawie zasady przejrzystości, określonej w art. 1 ust. 2 i 6 traktatu UE, oraz na podstawie art. 255 WE i Karty praw podstawowych UE osobiste prawo do dostępu do określonych dokumentów w takim zakresie, w jakim jej nazwisko zostało użyte przez osoby trzecie (Uniwersytet Cypryjski) bez jej zgody i w celu osiągnięcia przez to korzyści. Podnosi ona, że ma w tych okolicznościach prawo do sprawdzenia dokładnej treści lub prawdziwości danych osobowych oraz celu i kontekstu ich wykorzystania.

Ponadto podnosi ona, że dyrektor Agencji nie jest właściwy w przedmiocie jej drugiego wniosku o dostęp do dokumentów i że jego decyzja z dnia 1 sierpnia 2008 r. narusza rozporządzenie nr 1049/2001 (*) oraz regulamin Komisji.

Jeżeli Sąd uznałby, że dyrektor Agencji był właściwy do wydania zaskarżonej decyzji, skarżąca podnosi mimo to, że narusza ona szereg przepisów rozporządzenia nr 1049/2001, w szczególności art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1 i art. 15 ust. 1. Podobnie Agencja dokonała błędnej interpretacji szeregu przepisów tego rozporządzenia, w szczególności art. 4 ust. 1 lit. b), ust. 2, 4 i 5, i nieprawidłowo zastosowała zasadę przejrzystości i pojęcie nadrzędnego interesu publicznego. Skarżąca zarzuca też brak niezbędnego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Swoj wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)3749 z dnia 8 sierpnia 2008 r. skarżąca opiera na tym, że niezgodnie z prawem Komisja zaniechała zbadania, czy skarżąca dała zgodę na podanie jej danych osobowych w formularzu wniosku, który Uniwersytet Cypryjski złożył do Komisji. Komisja powinna była stwierdzić istotną nieprawidłowość złożonego wniosku i cofnąć swoją decyzję lub podjąć inne niezbędne środki.

Skarżąca twierdzi również, że Komisja popełniła błąd w ocenie kryteriów kwalifikowania się kandydatury złożonej Uniwersytet Cypryjski.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 45, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2008 r. — 1-2-3.TV przeciwko OHIM — Zweites Deutsches Fernsehen i Televersal Film- und Fernseh-Produktion (1-2-3.TV)

(Sprawa T-440/08)

(2008/C 327/62)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 1-2-3.TV GmbH (Unterföhring, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde i E. Nicolás Gómez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą byli: Zweites Deutsches Fernsehen (Moguncja, Niemcy) i Televersal Film- und Fernseh-Produktion GmbH (Hamburg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w sprawie R 1076/2007-1 z dnia 30 czerwca 2008 r. oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „1-2-3.TV” dla usług z klas 35, 38 i 41 — zgłoszenie nr 3 763 133

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Zweites Deutsches Fernsehen i Televersal Film- und Fernseh-Produktion GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „1, 2 ODER 3 ZDF-ORF-SFDRS” dla towarów i usług z klas 3, 5, 9, 12, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 35, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych, z uwagi na wywierane przez nie odmienne całościowe wrażenie, nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji

(Sprawa T-443/08)

(2008/C 327/63)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt (przedstawiciel: Rechtsanwalt U. Soltész)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2008 r., w zakresie w jakim Komisja stwierdza w nim, że
  - a) w przypadku środka przyznanego przez Niemcy celem zasilenia kapitału na budowę nowego pasa startowego

południe oraz związanych z nim urządzeń lotniczych na lotnisku Lipsk/Halle chodzi o pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE oraz że

b) ta „pomoc państwa” wynosi 350 mln EUR;

- obciążenie Komisji zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje stwierdzenia zawarte w pierwszej części art. 1 decyzji Komisji C(2008) 3512 ostateczna wersja z dnia 23 lipca 2008 r. (C 48/2006, ex N 227/2006) w sprawie środków ze strony Niemiec na rzecz DHL i portu lotniczego Lipsk/Halle, że zasilenie kapitału dokonane przez Niemcy na rzecz portu lotniczego Lipsk/Halle stanowi pomoc państwa i kwota tej pomocy wynosi 350 mln EUR.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów:

Po pierwsze, strona skarżąca twierdzi, iż postanowienia odnoszące się do pomocy nie mają zastosowania, gdyż w przypadku portu lotniczego — o ile w rachubę wchodzi rozbudowa infrastruktury regionalnego portu lotniczego — nie chodzi o przedsiębiorstwo w rozumieniu tych postanowień.

Po drugie, w opinii strony skarżącej w przypadku Flughafen Leipzig/Halle GmbH chodzi o państwową spółkę służącą realizacji jednego celu („single purpose vehicle”), która posługuje się prywatnoprawną formą organizacyjną i która z tego względu bezsprzecznie nie powinna być postrzegana jako beneficjent pomocy, gdy zostaje wyposażona przez państwo w środki potrzebne do wykonywania jej zadań.

Po trzecie, strona skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja jest sprzeczna sama w sobie, ponieważ w decyzji Flughafen Leipzig/Halle GmbH jest traktowana zarówno jako beneficjent pomocy, jak i podmiot udzielający pomocy.

Po czwarte, strona skarżąca utrzymuje, iż zastosowanie wytycznych⁽¹⁾ opublikowanych w 2005 r. do okoliczności faktycznych zaistniałych przed ich opublikowaniem narusza zasadę niedziałania prawa wstecz, zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę równego traktowania. Zdaniem strony skarżącej zastosowanie miały wyłącznie wytyczne Komisji z 1994 r.⁽²⁾

Ponadto podnosi ona, że nowe wytyczne naruszają pierwotne prawo wspólnotowe, ponieważ z uwagi na to, że operatorzy regionalnych portów lotniczych nie mają statusu przedsiębiorstwa, wytyczne te są niewłaściwe pod względem przedmiotowym i sprzeczne same w sobie. W wytycznych z 2005 r. również budowa portów lotniczych została podporządkowana prawu regulującemu pomoc państwa, podczas gdy w poprzednich wytycznych z 1994 r. działalność ta była wyraźnie wykluczona z zakresu zastosowania prawa regulującego pomoc państwa. Z uwagi na diametralnie przeciwną treść starych i nowych wytycznych oraz w braku uchylecia uregulowania z 1994 r. niejasne jest, jaka ocena prawna jest pożądana w odniesieniu do finansowania infrastruktury portu lotniczego.

Po szóste, strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się uchybienia proceduralnego, ponieważ do zasilenia kapitału zakwalifikowanego przez nią jako pomoc nie zastosowała ona przepisów rozporządzenia (WE) nr 659/1999^(?) o istniejącej pomocy.

Po siódme, zdaniem strony skarżącej wytyczne z 2005 r. podważają podział kompetencji pomiędzy państwa członkowskie i Komisję, ponieważ wbrew swoim kompetencjom Komisja rozszerza ramy przewidziane w traktacie WE poprzez rozszerzającą wykładnię pojęcia „przedsiębiorstwo” zawartego w art. 87 ust. 1 WE i wskutek tej rozszerzonej wykładni powoduje, że kontrolą organów wspólnotowych zostają objęte również zdarzenia, które podlegają krajowym władzom administracyjnym.

- (¹) Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych, Dz.U. 2005, C 312, s. 1.
- (²) Komunikat Komisji — Stosowanie art. 92 i 93 traktatu WE oraz art. 61 porozumienia o EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa, Dz.U. 1994, C 350, s. 7.
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2008 r. — S.L.V. Elektronik przeciwko OHIM — Jiménez Muñoz (LINE)

(Sprawa T-449/08)

(2008/C 327/64)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: S.L.V. Elektronik GmbH (Übach-Palenberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. König)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był: Angel Jiménez Muñoz (Gelida, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 18 lipca 2008 r. w sprawie R 759/2007-4 w zakresie, w jakim odmawia ona rejestracji zgłoszonego znaku towarowego 003316908 w odniesieniu do „lamp zasilanych sieciowo, urządzeń i instalacji oświetleniowych, urządzeń oświetlenia scenicznego, lamp elektrycznych i części zamiennych do wspomnianych towarów”, oraz obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „LINE” dla towarów należących do klasy 11 — zgłoszenie nr 3 316 908

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Angel Jiménez Muñoz

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe, graficzny i słowny, znaki towarowe „Line” dla towarów i usług należących do klas 9, 35, 37 i 38

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Ponadto Izba Odwoławcza nie przyjęła za podstawę swej analizy zgłoszonego znaku towarowego, lecz wzór, który się od niego różni.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — Mitteldeutsche Flughafen i Flughafen Leipzig/Halle przeciwko Komisji

(Sprawa T-455/08)

(2008/C 327/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mitteldeutsche Flughafen AG (Lipsk, Niemcy), Flughafen Leipzig/Halle GmbH (Lipsk, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt M. Núñez-Müller)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2008 r. [C(2008) 3512 wersja ostateczna], w zakresie w jakim Komisja stwierdza w nim, że

- w przypadku środka przyznanego przez Niemcy celem zasilenia kapitału na budowę nowego pasa startowego południe oraz związanych z nim urządzeń lotniczych na lotnisku Lipsk/Halle chodzi o pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE oraz że
- ta „pomoc państwa” wynosi 350 mln EUR;

— obciążenie Komisji zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje stwierdzenia zawarte w pierwszej części art. 1 decyzji Komisji C(2008) 3512 ostateczna wersja z dnia 23 lipca 2008 r. (C 48/2006, ex N 227/2006) w sprawie środków ze strony Niemiec na rzecz DHL i portu lotniczego Lipsk/Halle, że zasilenie kapitału dokonane przez Niemcy na rzecz portu lotniczego Lipsk/Halle stanowi pomoc państwa i kwota tej pomocy wynosi 350 mln EUR.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów:

Po pierwsze, strona skarżąca twierdzi, iż postanowienia odnoszące się do pomocy nie mają zastosowania, gdyż w przypadku portu lotniczego — o ile w rachubę wchodzi rozbudowa infrastruktury regionalnego portu lotniczego — nie chodzi o przedsiębiorstwo w rozumieniu tych postanowień.

Po drugie, w opinii strony skarżącej w przypadku Flughafen Leipzig/Halle GmbH chodzi o państwową spółkę służącą realizacji jednego celu („single purpose vehicle”), która posługuje się prywatnoprawną formą organizacyjną i która z tego względu bezsprzecznie nie powinna być postrzegana jako beneficjent pomocy, gdy zostaje wyposażona przez państwo w środki potrzebne do wykonywania jej zadań.

Po trzecie, strona skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja jest sprzeczna sama w sobie, ponieważ w decyzji Flughafen Leipzig/Halle GmbH jest traktowana zarówno jako beneficjent pomocy, jak i podmiot udzielający pomocy.

Po czwarte, strona skarżąca utrzymuje, iż zastosowanie wytycznych⁽¹⁾ opublikowanych w 2005 r. do okoliczności faktycznych zaistniałych przed ich opublikowaniem narusza zasadę niedziałania prawa wstecz, zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę równego traktowania. Zdaniem strony skarżącej zastosowanie miały wyłącznie wytyczne Komisji z 1994 r.⁽²⁾

Ponadto podnosi ona, że nowe wytyczne naruszają pierwotne prawo wspólnotowe, ponieważ z uwagi na to, że operatorzy regionalnych portów lotniczych nie mają statusu przedsiębiorstwa, wytyczne te są niewłaściwe pod względem przedmiotowym i sprzeczne same w sobie. W wytycznych z 2005 r. również budowa portów lotniczych została podporządkowana prawu regulującemu pomoc państwa, podczas gdy w poprzednich wytycznych z 1994 r. działalność ta była wyraźnie wykluczona z zakresu zastosowania prawa regulującego pomoc państwa. Z uwagi na diametralnie przeciwną treść starych i nowych wytycznych oraz w braku uchylenia uregulowania z 1994 r. niejasne jest, jaka ocena prawna jest pożądana w odniesieniu do finansowania infrastruktury portu lotniczego.

Po szóste, strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się uchybienia proceduralnego, ponieważ do zasilenia kapitału zakwalifikowanego przez nią jako pomoc nie zastosowała ona przepisów rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽³⁾ o istniejącej pomocy.

Po siódme, zdaniem strony skarżącej wytyczne z 2005 r. podważają podział kompetencji pomiędzy państwa członkow-

skie i Komisję, ponieważ wbrew swoim kompetencjom Komisja rozszerza ramy przewidziane w traktacie WE poprzez rozszerzającą wykładnię pojęcia „przedsiębiorstwo” zawartego w art. 87 ust. 1 WE i wskutek tej rozszerzonej wykładni powoduje, że kontrolą organów wspólnotowych zostają objęte również zdarzenia, które podlegają krajowym władzom administracyjnym.

Wreszcie zaskarżona decyzja jest sprzeczna sama w sobie i narusza również obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 253 WE.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych, Dz.U. 2005, C 312, s. 1.

⁽²⁾ Komunikat Komisji — Stosowanie art. 92 i 93 traktatu WE oraz art. 61 porozumienia o EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa, Dz.U. 1994, C 350, s. 7.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie

(Sprawa T-459/08)

(2008/C 327/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EuroChem Mineral i Chemical Company OAO (EuroChem MCC) (Moskwa, Rosja), (przedstawiciele: P. Vander Schueren i B. Evtimov, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96⁽¹⁾ w zakresie, w którym nakłada ono na skarżące, ich zależne spółki produkcyjne i spółki powiązane wskazane w motywach 23 lit. a) i lit. c), a także w art. 1 ust. 2 lit. a) i art. 2 ust. 2 lit. a) zaskarżonego rozporządzenia cło antidumpingowe;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swych żądań skarżące podnoszą dwa zarzuty nieważności. Drugi zarzut jest podzielony na trzy części.

Po pierwsze skarżące podnoszą, że Rada i Komisja naruszyły art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ oraz podstawowe wymogi proceduralne poprzez odmowę wszczęcia z własnej inicjatywy przeglądu okresowego w przedmiocie szkody i stwierdzeń dotyczących marginesu szkody równocześnie z przeglądem wygaśnięcia i w związku z tym dopuściły się oczywistego błędu w ocenie stwierdzając w przeglądzie wygaśnięcia, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody.

Po drugie skarżące podnoszą, że Rada i Komisja błędnie ustaliły w częściowym przeglądzie okresowym odnoszącą się do skarżących wartość normalną, co doprowadziło do jej sztucznego podwyższenia i dokonały błędnego porównania z ceną eksportową, a ponadto błędnie stwierdziły, że miał miejsce dumping naruszając przy tym art. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego, dopuszczając się szeregu oczywistych błędów w ocenie i naruszając podstawowe zasady prawa wspólnotowego.

Skarżące podniosły bardziej szczegółowo, że Rada i Komisja dopuściły się błędu co do prawa i naruszyły art. 2 ust. 3 i ust. 5 rozporządzenia podstawowego oraz system regulacji ustanowiony w art. 1 i art. 2 rozporządzenia podstawowego poprzez nieuwzględnienie większej części kosztów produkcji skarżących uznając je za niewiarygodne i poprzez zastosowanie de facto metody ekonomii nierynkowej dla celów ustalenia większej części wartości normalnej skarżące.

Po podjęciu decyzji o dokonaniu dostosowania ze względu na gaz, Komisja naruszyła art. 2 ust. 5 zdanie drugie, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i błędnie rozumowała wprowadzając dostosowanie ze względu na gaz na podstawie wewnątrz-wspólnotowej ceny gazu w Waidhaus, w Niemczech i nie dokonując dalszych odliczeń.

Wreszcie, skarżące podnoszą, że Rada i Komisja naruszyły art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i dopuściły się oczywistego błędu w ocenie faktów poprzez odliczenie od ceny eksportowej skarżących kosztów sprzedaży na rzecz pierwszego, niezależnego odbiorcy, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz opłat dotyczących spółek powiązanych, które stanowią integralną część całości ekonomicznej skarżącej i są zintegrowanymi działaniami sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 185, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2008 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)

(Sprawa T-462/08)

(2008/C 327/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był: Alcon, Inc. (Hünenberg, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lipca 2008 r. (sprawa R 1471/2007-1) oraz uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 16 lipca 2007 r. (sprawa B 809 899);
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 003679181 „Ophtal Cusi”
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alcon Cusi, S.A (następnie Alcon, Inc.)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OFTAL CUSI” dla towarów z klasy 5

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżący

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: „Ophtal” (nr 489 948) dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ ze względu na podobieństwo kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2008 r. —
Imagion przeciwko OHIM (DYNAMIC HD)

(Sprawa T-463/08)

(2008/C 327/68)

Język skargi: niemiecki

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2008 r. —
Republika Czeska przeciwko Komisji

(Sprawa T-465/08)

(2008/C 327/69)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Imagion AG (Trierweiler, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Blatzheim)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 sierpnia 2008 r. (sprawa R 488/2008-4) oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „DYNAMIC HD” dla usług z klas 35, 38, 41, 42, 45 (nr 6 092 241)

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ słowny znak towarowy „DYNAMIC HD” nie jest ani opisowy, ani pozbawiony charakteru odróżniającego;
- naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ zgłoszony znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania;
- niedopełnienie obowiązku uzasadnienia;
- naruszenie zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie dokonania potrącenia wierzytelności i długów Komisji, oznaczonej jako BUDG/C3 D(2008)10.5-3956;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W drodze niniejszej skargi, wniesionej na podstawie art. 230 WE Republika Czeska wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie dokonania potrącenia wierzytelności i długów Komisji, oznaczonej jako BUDG/C3 D(2008) 10.5-3956. Komisja, przyjmując zaskarżoną decyzję, działała na podstawie art. 73 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, z późniejszymi zmianami. W zaskarżonej decyzji Komisja zaliczyła wierzytelności przysługujące jej względem Republiki Czeskiej na poczet zobowiązań Republiki Czeskiej objętych windykacją funduszy odnawialnych w ramach programu Phare T9106, CS9203 i CZ9302 na łączną kwotę 9 354 130,93 EUR. Wierzytelność Komisji była przedmiotem potrącenia z uprawnienia Republiki Czeskiej do dwóch płatności pośrednich z tytułu dwóch programów operacyjnych finansowanych z funduszy strukturalnych na łączną kwotę 10 814 475,41 EUR. Republika Czeska żąda uiszczenia płatności będących przedmiotem potrącenia.

2. Zaskarżona decyzja jest nieważna z uwagi na fakt, iż wydając ją, Komisja przekroczyła swe uprawnienia, opierając zaskarżoną decyzję na niewłaściwej podstawie prawnej.

3. Nawet jeśli dopuści się możliwość zastosowania do stanu faktycznego w niniejszej sprawie rozporządzenia nr 1605/2002, zaskarżona decyzja jest nieważna, gdyż narusza zasady dotyczące potrącenia zawarte w tym rozporządzeniu, jak również w rozporządzeniu nr 2342/2002⁽²⁾ ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia nr 1605/2002 i określającym procedurę potrącenia.

4. Zaskarżona decyzja jest wreszcie nieważna, ponieważ nie zawiera żadnego uzasadnienia.

(¹) Dz.U. L 248 z dnia 16 września 2002 r., s. 1; wydanie specjalne czeskie, rozdział 1, tom 4, s. 74.

(²) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 z dnia 31 grudnia 2002 r., s. 1; wydanie specjalne czeskie, rozdział 1, tom 4, s. 145).

odpowiedzialnej solidarnie V. Cinese, zwrot kwoty 7 412 EUR, tytułem żądania głównego wraz z odsetkami za zwłokę. Kwota ta jest równoważnością zaliczki wypłaconej przez skarżącą stowarzyszeniu Eurgit tytułem wykonania projektu nr 97/GR/098, finansowanego w ramach programu wspierania i wymiany Grotius, adresowanego do przedstawicieli zawodów prawniczych.

Komisja jest zdania w tym względzie, że na mocy pkt 7 „deklaracji beneficjenta pomocy finansowej” zobowiązuje się on w przypadku, gdy wykaz wydatków nie uzasadnia wykorzystania otrzymanej pomocy finansowej, do zwrotu na żądanie Komisji kwot wypłaconych a nie znajdujących pokrycia w wydatkach.

Ponieważ stowarzyszenie Eugit nie uzasadniło w wyznaczonym terminie w jaki sposób zostały wykorzystane kwoty wypłacone przez Komisję w postaci zaliczki, nie budzi wątpliwości fakt, że strona pozwana oraz osoba działająca w jej imieniu i na jej rachunek są zobowiązane do zwrotu wypłaconej zaliczki.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2008 r. — Komisja przeciwko Eurgit i Cirese

(Sprawa T-470/08)

(2008/C 327/70)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: adwokat M. Moretto, A. M. Rouchaud-Joët i N. Bambara pełnomocnicy)

Strona pozwana: Associazione dei giuristi italiani per le Comunità europee — Eurgit (Rzym, Włochy), Vania Cinese (Rzym, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- nakazanie, stowarzyszeniu Eurgit oraz Vanii Cinese, odpowiedzialnej osobiście i solidarnie, zwrotu kwoty 7 412 EUR tytułem żądania głównego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości belgijskich odsetek ustawowych liczonych od dnia 11 listopada 2002 r. do dnia zapłaty;
- obciążenie stowarzyszenia Eurgit i Vanii Cinese odpowiedzialnej osobiście i solidarnie, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga wniesiona przez Komisję Europejską na podstawie art. 238 WE ma na celu nakazanie stowarzyszeniu Eurgit oraz

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2008 r. — Media-Saturn przeciwko OHIM (BEST BUY)

(Sprawa T-476/08)

(2008/C 327/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Media-Saturn-Holding GmbH (Ingolstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Lewinsky)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 sierpnia 2008 r. w sprawie R 0591/2008-4 oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania i nakazanie zwrotu opłaty uiszczony w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Best Buy” dla towarów i usług z klas 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 27, 28, 35, 37, 38, 40, 41, 42 (nr 5 189 550)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagane minimum charakteru odróżniającego

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 września 2008 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-126/06) ⁽¹⁾

(2008/C 327/74)

Język postępowania: włoski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 października 2008 r. — Casinò municipale di Venezia przeciwko Komisji

(Sprawa T-221/00) ⁽¹⁾

(2008/C 327/72)

Język postępowania: włoski

Prezes szóstej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 4.11.2000.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 listopada 2008 r. — Omya przeciwko Komisji

(Sprawa T-275/06) ⁽¹⁾

(2008/C 327/75)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 października 2008 r. — Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding przeciwko Komisji

(Sprawa T-84/06) ⁽¹⁾

(2008/C 327/73)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 listopada 2008 r. — Xinhui Alida Polythene przeciwko Radzie

(Sprawa T-364/06) ⁽¹⁾

(2008/C 327/76)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 października 2008 r. — Las Palmeras i in. przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawy połączone T-217/07, T-218/07, od T-244/07 do T-246/07, od T-252/07 do T-255/07, od T-258/07 do T-260/07, od T-268/07 do T-272/07 i T-394/07) ⁽¹⁾

(2008/C 327/77)

Język postępowania: hiszpański

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie spraw połączonych T-217/07, T-218/07, T-244/07, T-245/07, T-246/07, T-253/07, T-254/07, T-255/07, T-258/07, T-259/07, T-260/07, T-268/07, T-269/07, T-270/07 i T-394/07.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 września 2008 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-494/07) ⁽¹⁾

(2008/C 327/79)

Język postępowania: włoski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 października 2008 r. — Kenitex-Química przeciwko OHMI — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Sprawa T-322/07) ⁽¹⁾

(2008/C 327/78)

Język postępowania: portugalski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 listopada 2008 r. — Laura Ashley przeciwko OHMI — Tiziana Bucci (LAURA ASHLEY)

(Sprawa T-301/08) ⁽¹⁾

(2008/C 327/80)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

**Skarga wniesiona w dniu 17 października 2008 r. —
Cerafolgi przeciwko EBC**

(Sprawa F-84/08)

(2008/C 327/81)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maria Concetta Cerafolgi (Frankfurt, Niemcy) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandebussche, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Przedmiot i opis sporu

Obciążenie Europejskiego Banku Centralnego wypłatą odszkodowania za szkodę, którą skarżąca uważa, że poniosła z powodu dyskryminacji związanej z jej działalnością związkową.

Żądania strony skarżącej

- obciążenie strony pozwanej wypłatą odszkodowania za stratę materialną odpowiadającą po pierwsze różnicy pomiędzy wynagrodzeniem otrzymywanym przez skarżącą a wynagrodzeniem grupy zaszerogowania („band”) H, stopień 54 za okres od 2004 r. do 2007 r. czyli 23 stopniom dodatkowym i po drugie dodatkowi o wysokości 3 500 EUR rocznie za lata 2001, 2002 i 2003;
- obciążenie strony pozwanej zapłatą kwoty 157 000 EUR lub ewentualnie kwoty 45 000 EUR w celu zadośćuczynienia krzywdzie moralnej;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie odrzucenia wniosku o rozpatrzenie skargi na etapie poprzedzającym jej wniesienie i decyzji z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie odrzucenia zażalenia w zakresie w jakim decyzje te dotyczą przedmiotowej skargi;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2008 r. —
Voslamber przeciwko Komisji**

(Sprawa F-86/08)

(2008/C 327/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dietrich Voslamber (Freiburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. Thielen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Uchylenie decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2008 r. w drodze której odrzuca ona wniosek skarżącego o objęcie jego żony zakresem ochrony z ubezpieczenia zdrowotnego.

Żądania strony skarżącej

- Uchylenie decyzji Dyrekcji Generalnej ADMIN.B Komisji Europejskiej z dnia 9 lipca 2008 r. w stosunku do skarżącego;
- Uwzględnienie żądania skarżącego twierdzącego, iż w jego sytuacji jego żona ma prawo do bycia objętą zakresem ubezpieczenia przez JSIS;
- Zastrzeżenie skarżącemu prawa do dalszego uzasadnienia wniesionej skargi;
- Obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 20 października 2008 r. —
Schuerings przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia**

(Sprawa F-87/08)

(2008/C 327/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gisela Schuerings (Nicea, Francja) (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)

Strona pozwana: Europejska Fundacja Kształcenia

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o rozwiązaniu stosunku pracy ze skarżącą oraz nakazanie Europejskiej Fundacji Kształcenia naprawienia szkody i krzywdy, które skarżąca poniosła

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 października 2007 r. wydanej przez Europejską Fundację Kształcenia o rozwiązaniu ze skarżącą stosunku pracy;
- W razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Fundacji Kształcenia z dnia 10 lipca 2008 r. odrzucającej zażalenie złożone przez skarżącą na podstawie art. 46 WZIPW oraz art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;

- Nakazanie Europejskiej Fundacji Kształcenia zapłaty kwoty 125 tys. EUR z tytułu poniesionej szkody;
- Nakazanie Europejskiej Fundacji Kształcenia zapłaty kwoty 50 tys. EUR z tytułu odniesionej krzywdy;
- Obciążenie Europejskiej Fundacji Kształcenia kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 20 października 2008 r. —
Vandeuren przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia**

(Sprawa F-88/08)

(2008/C 327/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Monique Vandeuren (Pino Torinese, Włochy)
(przedstawiciel: N. Lhoëst, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Fundacja Kształcenia

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej w sprawie rozwiązania umowy o pracę ze skarżącą a także zasądzenie od Europejskiej Fundacji Kształcenia odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za krzywdę moralną poniesione przez skarżącą.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Europejską Fundację Kształcenia w sprawie rozwiązania umowy o pracę z dnia 23 października 2007 r., która dotyczy skarżącej;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności wyrażonej decyzji Europejskiej Fundacji Kształcenia z dnia 10 lipca 2008 r. dotyczącej odrzucenia zażalenia złożonego przez skarżącą na podstawie art. 46 WZIPW i 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie od Europejskiej Fundacji Kształcenia kwoty 125 000 EUR tytułem odszkodowania;
- zasądzenie od Europejskiej Fundacji Kształcenia kwoty 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie Europejskiej Fundacji Kształcenia kosztami postępowania.